

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att mervärdesskattelagen ändras. De ändringar som krävs i Europeiska unionens direktiv om fakturering görs i lagen. Genom faktureringsdirektivet samordnas och förenklas EU:s bestämmelser om fakturering inom mervärdesskattningen samt undanröjs de rättsliga hinder för elektronisk fakturering som funnits i momsdirektivet genom att pappersfakturer och elektroniska fakturer jämföras inom hela området av EU.

Genom faktureringsdirektivet har det skapats uttryckliga bestämmelser om vilken medlemsstats bestämmelser som ska tillämpas på fakturering. Till mervärdesskattelagen fogas följaktligen en bestämmelse om i vilka situationer lagens bestämmelser om fakturering ska tillämpas. Till lagen fogas en bestämmelse som förutsatts i direktivet och som gäller tidsfristen för utfärdande av fakturer för affärstransaktioner över medlemsstaternas gränser. I bestämmelserna om vilka uppgifter fakturorna ska innehålla föreslås små ändringar som motsvarar direktivet. Det föreslås att den övre gränsen för fakturer på mindre belopp som hänförs till de lindriga-

re kraven i fråga om fakturors uppgiftsinnehåll höjs från 250 till 400 euro. I mervärdesskattelagen behandlas elektroniska fakturer och pappersfakturer redan nuförtiden likvärdigt, varför lagförslaget inte ändrar den rådande situationen till den här delen. I lagen föreslås en bestämmelse som krävs i direktivet och gäller skyldighet att säkerställa ursprungets äkthet i fråga om både pappersfakturer och elektroniska fakturer samt att garantera att innehållet i fakturorna hålls oförändrat. Säkerställandet kan göras med en för näringsidkaren valfri övervakningsmetod för affärsverksamhet. Näringsidkaren ska spara de verifikationer och uppgifter som använts vid säkerställandet.

Dessutom innehåller propositionen smärre ändringar i fråga om när skyldighet att betala skatt uppkommer vid gemenskapsintern varuhandel samt i bestämmelsen om omräkning av valuta och i några andra bestämmelser. I lagen görs det också vissa ändringar av teknisk natur.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2013.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	4
2.1 Föresättningar för avdragsrätt.....	4
2.2 Skyldighet att utfärda faktura.....	5
2.3 Innehållet i en faktura	6
2.4 Särskilda bestämmelser om elektronisk fakturering	8
2.5 Periodisering av gemenskapsinterna transaktioner	12
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	12
3.1 Allmänt.....	12
3.2 Skyldigheten att utfärda faktura	13
3.3 Innehållet i fakturan	14
3.4 Likvärdig behandling av pappersfakturer och elektroniska fakturer	15
3.5 Föresättningar för avdragsrätt.....	19
3.6 Periodisering av gemenskapsinterna transaktioner	19
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	20
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	21
6 SAMBAND MED INTERNATIONELLA FÖRDRAG OCH SKYLDIGHETER	21
DETALJMOTIVERING	22
1 LAGFÖRSLAG	22
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	33
3 IKRAFTTRÄDANDE	33
LAGFÖRSLAG	34
Lag om ändring av mervärdesskattelagen	34
BILAGA	42
PARALLELLTEXT	42
Lag om ändring av mervärdesskattelagen	42

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Den faktura som säljaren utfärdar är av central betydelse i Europeiska unionens system för mervärdesskatt: fakturan innehåller uppgifter om hur säljaren behandlas i mervärdesskattefrågor, fungerar som bevis på köparens avdragsrätt och möjliggör skattekontroll.

Grundprincipen i mervärdesskattesystemet är att skatt alltid tas ut när nyttigheter säljs och att varje skattskyldig betalar skatt endast för det mervärde som denne tillför nyttigheten. Den skatt som föregående steg i försäljningskedjan har betalat dras av i form av ett inköpsavdrag. Systemet baserar sig alltså på att det görs åtskillnad mellan säljares och köparens skyldigheter: säljaren betalar skatt för sin försäljning och antecknar beloppet i fakturan, och köparen drar av det skattebelopp som anges i säljarens faktura. Dessa egenskaper gör systemet för mervärdesskatt effektivt och lätt att övervaka.

Bestämmelser om det system för mervärdesskatt som tillämpas i unionen finns i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan momsdirektivet). Momsdirektivet är en omarbetning av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.

Genom direktiv 2001/115/EG (nedan första faktureringsdirektivet), som ändrade det sistnämnda direktivet, togs gemensamma regler för fakturor i bruk inom mervärdesbeskattningen i EU-området år 2004. Reglerna gäller skyldigheten att utfärda faktura, villkoren för fakturering på elektronisk väg, kraven på uppgifter i fakturor samt hur och var fakturorna förvaras. Sådana regler ansågs nödvändiga för att den inre marknaden skulle kunna fungera på ett oklanderligt sätt. Det eftersträfvade målet, förenklade, moderniserade och harmoniserade regler när det gäller fakturor, har emellertid inte uppnåtts helt. Direktivet ger i vissa avseenden medlemsstaterna flera alternativ, vilket gör att reglerna för fakture-

ring inte är enhetliga. Det viktigaste exemplet på detta är vissa villkor för fakturering på elektronisk väg. Att reglerna är olika anses allmänt vara en av de viktigaste orsakerna till att elektronisk fakturering inte är allmänt förekommande.

Enligt momsdirektivet ska kommissionen senast den 31 december 2008 lägga fram en rapport om den tekniska utvecklingen i fråga om elektronisk fakturering, och vid behov utarbeta ett förslag om ändring av villkoren för elektronisk fakturering.

Kommissionen lät 2008 utföra en undersökning där det på basis av ställningstaganden som samlats in från medlemsstater och företag kartlades och analyserades på vilket sätt medlemsstaterna genomfört momsdirektivets bestämmelser om fakturering. Kommissionen lade därefter fram rekommendationer till ändring av direktivet. Kommissionen inrättade också en särskild expertgrupp för e-fakturering, som lade fram ett förslag till europeiskt ramverk för e-fakturering. Utifrån vissa av rekommendationerna i undersökningen och de allmänna principer som expertgruppen föreslagit ordnade kommissionen ett offentligt samråd.

Kommissionen lade den 28 januari 2009 fram ett meddelande för rådet om den tekniska utvecklingen på området e-fakturering och åtgärder för att ytterligare förenkla, modernisera och harmonisera reglerna för fakturor med mervärdesskatteuppgifter, KOM(2009) 20 slutlig. I sin rapport beskriver kommissionen den tekniska utvecklingen och identifierar vissa svårigheter i fråga om elektronisk fakturering och även vissa andra områden där mervärdesskattereglerna borde förenklas, så att den inre marknaden ska kunna fungera bättre. Kommissionen lade i detta sammanhang även fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, när det gäller regler om fakturering, KOM(2009) 21 slutlig. Eftersom man inte helt hade uppnått de mål som uppställdes genom första faktureringsdirektivet, innehöll förslaget till direktiv även ändringar av andra bestämmel-

ser om fakturering än sådana som gäller elektronisk fakturering.

Det viktigaste syftet med förslaget till direktiv var att skapa moderna och enhetliga regler som förenklar de krav på fakturering som ska tillämpas på företag och främjar elektronisk fakturering, men som samtidigt förser skattemyndigheterna med effektiva metoder för att säkerställa att skatterna blir betalda. Genom att faktureringsreglerna i momsdirektivet förenklas kan man minska företagets administrativa bördor, som annars hämmar tillväxt och innovation. Vidare hindrar efterlevnaden av de gällande kraven enligt kommissionen den elektroniska faktureringen från att få en allmän spridning, vilket leder till att företagen inte kan göra några mer omfattande kostnadsbesparingar.

Förslaget ingick i den strategi för förenkling av lagstiftningen som kommissionen inledde i oktober 2005, KOM(2005) 535. Kommissionen ansåg även att förslaget till direktiv stöder följande fyra centrala punkter i kommissionens program:

- åtgärdsprogrammet för minskade administrativa bördor för företagen i EU

- initiativet för stödjande av små och medelstora europeiska företag

- Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning

- meddelandet om en samordnad strategi för att förbättra kampen mot skattebedrägeri KOM(2006) 254.

Rådet godkände den 13 juli 2010 ett direktiv som gäller detta; rådets direktiv 2010/45/EG om ändring av direktiv 2006/112 om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller regler om fakturering (nedan faktureringsdirektivet). Direktivet innehåller ändringar i fråga om fakturerings-skyldighet, fakturors innehåll, villkor för elektronisk fakturering och bestämmelser om lagring av fakturor. Genom direktivet justeras dessutom bl.a. bestämmelserna om vid vilken tidpunkt mervärdesskatt blir utkrävbar vid gemenskapsintern varuförsäljning och gemenskapsinternt varuförvärv.

Genomförandet av faktureringsdirektivet förutsätter en ändring av mervärdesskattelagstiftningen i Finland.

2 Nuläge

2.1 Förutsättningar för avdragsrätt

I momsdirektivet och mervärdesskattelagen ingår bestämmelser om de innehållsliga och formella villkoren för avdrag.

Enligt direktivet och mervärdesskattelagen har den skattskyldige rätt att från den skatt han är skyldig att betala dra av den mervärdesskatt som ingår i förvärv för sådan verksamhet som är skattepliktig eller som berättigar till avdrag. Enligt 102 § 1 mom. 1 punkten i mervärdesskattelagen får skatten på en vara eller tjänst som säljaren eller köparen är skyldig att betala dras av. I fråga om gemenskapsinterna varuförvärv gäller avdragsrätten den skatt som ska betalas för gemenskapsinternt varuförvärv. Det är alltså den skatt som säljaren, köparen eller den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv är skyldig att betala som får dras av.

En förutsättning för utnyttjandet av avdragsrätten är enligt direktivet att näringsidkaren innehar en faktura som är utfärdad i enlighet med kraven i direktivet. Att den skatt som ska betalas för ett gemenskapsinternt varuförvärv ska få dras av förutsätter dessutom att de uppgifter som behövs för att beräkna den mervärdesskatt som ska betalas uppges i mervärdesskattedeklarationen. Om näringsidkaren är skattskyldig i sin egenskap av köpare, förutsätts att vardera medlemsstatens formaliteter iakttas.

I 102 a § i mervärdesskattelagen bestäms om de allmänna förutsättningarna för avdragsrätt. Enligt 1 mom. är en förutsättning för avdragsrätt att den skattskyldige över den vara eller tjänst som köpts har en av säljaren utfärdad faktura med det informationsinnehåll som lagen kräver eller en annan verifikation som kan betraktas som faktura.

Om det är fråga om avdrag av skatt som ska betalas för ett köp på grund av omvänd skattskyldighet eller av skatt för ett gemenskapsinternt varuförvärv, är en ytterligare förutsättning att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet eller att skatten har påförts. I dessa situationer gäller dessutom bestämmelsen att om den skattskyldige inte får en faktura som uppfyller kraven av köparen, är förutsättningen för av-

dragsrätt att köparen eller den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv själv gör upp en verifikation av vilken det i tillämpliga delar framgår de uppgifter lagen kräver samt den skatt köparen betalat och den skattesats som tillämpats. I fråga om gemenskapsintern varuförvärv bör det noteras att gemenskapsintern varuförsäljning inte får ske i Finland, utan i den medlemsstat där varutransporten inleds. Fakturan ska alltså uppfylla de krav på informationsinnehåll som bestämts i den ifrågavarande medlemsstatens mervärdesskattelagstiftning. Dessa krav har dock reglerats på ett uttömmande sätt i momsdirektivet, som ligger till grund för de krav på uppgiftsinnehåll som ingår i mervärdesskattelagen.

I mervärdesskattelagen föreskrivs också om förutsättningarna för utnyttjande av avdragsrätten när det gäller särskilda avdrag.

Utnyttjandet av avdragsrätten förutsätter därmed i princip att fakturan uppfyller de krav som ställs på den. Dessutom anses fakturan i enlighet med Europeiska unionens domstols dom (C-342/87) inte uppfylla kraven i lagen om de uppgifter som ingår i fakturan inte överensstämmer med verkligheten.

Enligt momsdirektivet kan medlemsstaterna bevilja näringsidkare tillstånd att göra avdrag som inte uppfyller de formella kraven i direktivet. Detta gäller också det krav på fakturainnehav som utgör en förutsättning för avdrag på skatt som ska betalas för gemenskapsinterna varuförvärv. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för tillåtna avdrag.

Enligt 209 e § i mervärdesskattelagen kan Skatteförvaltningen i samband med granskning eller återbäring eller påförande av skatt godkänna ett avdrag som gjorts trots att den skattskyldige inte har någon verifikation som motsvarar kraven i lagen, om den skattskyldige på annat sätt förmår visa att han är berättigad till avdrag. I lagen åtskiljs därmed också i detta avseende de materiella förutsättningarna för avdrag från förutsättningarna för utnyttjande av avdragsrätt.

2.2 Skyldighet att utfärda faktura

Enligt momsdirektivet är medlemsstaterna i sin tillämpning av direktivet skyldiga att som faktura godta alla dokument eller meddelan-

den i pappersform eller elektronisk form som uppfyller direktivets kriterier gällande fakturor.

Innan faktureringsdirektivet utfärdades innehöll momsdirektivet inte någon bestämmelse om vilkendera medlemsstatens bestämmelser om fakturering som ska tillämpas vid fakturering över gränserna. För närvarande anses det allmänt att det är bestämmelserna i den medlemsstat där skatten ska betalas som ska tillämpas när fakturan utfärdas.

Direktivet har tolkats på detta sätt även i Finland. I motiveringen till regeringens proposition i samband med ikraftsättande av första faktureringsdirektivet (RP 266/2002 rd) konstateras det att skyldigheten att utfärda faktura enligt mervärdesskattelagen enligt bestämmelserna i lagen endast ska gälla försäljningar i Finland.

Enligt momsdirektivet ska en näringsidkare utfärda fakturor till en annan näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare för leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster och för förskottsbetalningar. En faktura ska lämnas vid distansförsäljning och gemenskapsintern varuförsäljning till en annan medlemsstat också när köparen inte är en näringsidkare.

Direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att enligt de artiklar som nämns låta bli att kräva faktura i fråga om försäljning som är undantagen från skatteplikt. Medlemsstaterna kan ålägga näringsidkarna att utfärda faktura också när det gäller försäljning till enskilda.

Enligt mervärdesskattelagen gäller skyldigheten att utfärda faktura skattepliktig försäljning eller försäljning som är underkastad s.k. nollskattesats till en annan näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare. Med försäljning som är underkastad nollskattesats avses sådan skattefri försäljning för vilken insatsvarorna är avdragsgilla. Enligt direktivet gäller faktureringsskyldigheten också distansförsäljning och gemenskapsintern varuförsäljning till en annan medlemsstat när köparen är en enskild. Någon annan försäljning till enskilda omfattas inte av faktureringsskyldigheten.

Enligt momsdirektivet kan fakturan utfärdas av köparen eller en tredje part i näringsidkarens namn eller för dennes räkning. Näringsidkaren är själv ansvarig även för sådana

fakturor. Momsdirektivet innehåller bestämmelser om under vilka omständigheter köparen får utfärda fakturor. Fakturor får utfärdas av köparen under förutsättning att det finns ett i förväg ingånget avtal mellan parterna och att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den beskattningsbara leverantören av leveransen eller tillhandahållaren av tjänster. De medlemsstater på vars territorium varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls bestämmer villkoren och förutsättningarna för ett sådant avtal och för godkännandeförfarandet mellan näringsidkaren och köparen.

Medlemsstaterna får enligt direktivet införa ytterligare krav för näringsidkare som på deras territorium levererar varor eller tillhandahåller tjänster för vilka köparen utfärdar fakturan. De får kräva att sådana fakturor ska utfärdas i näringsidkarens namn och för dennes räkning. Dessa krav ska dock alltid vara desamma oavsett var köparen är etablerad.

Medlemsstaterna får dessutom uppställa specifika krav för näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster på deras territorium, om näringsidkarens kund eller en tredje person är den som utfärdar fakturan och är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som motsvarar den som föreskrivs i vissa EU-rättsakter. Detta innebär i praktiken att särskilda krav får ställas i fråga om fakturor utfärdade av köpare eller tredje parter som är etablerade utanför EU.

I mervärdesskattelagen föreskrivs i enlighet med direktivet om förutsättningarna för att en faktura utfärdad av köparen ska kunna betraktas som utfärdad av säljaren. En faktura som köparen har gjort upp anses vara utfärdad av säljaren, om säljaren och köparen har kommit överens om detta och om det finns ett förfarande enligt vilket säljaren godkänner fakturan. I motiveringen till regeringens proposition i samband med ikraftsättande av första faktureringsdirektivet (RP 266/2002 rd) avses med avtal även en konkludent överenskommelse som baserar sig på handelskutym. Kravet på ett förfarande förutsätter att köparen lämnar varje faktura han gjort upp till säljaren. Också godkännande av fakturan kan vara konkludent, dvs. ske så att säl-

jaren inte reagerar inom en avtalad eller skälig tid på en faktura som han tagit emot. Om säljaren konstaterar att en faktura som upprättats av köparen till någon del är felaktig ska säljaren vara skyldig att själv utfärda en faktura som motsvarar lagens krav. Några andra specifika krav har inte ställts på fakturor som köparen upprättar.

Mervärdesskattelagen innehåller inte några uttryckliga bestämmelser om säljarens möjlighet att låta en tredje person utfärda fakturor, eftersom detta är möjligt utan särskilda förutsättningar. Lagen innehåller inte heller några ytterligare krav på fakturor som utfärdas av kunder och tredje parter som är etablerade i länder utanför EU.

Medlemsstaterna kan enligt momsdirektivet sätta en tidsfrist för när skattskyldiga ska skicka faktura för levererade varor eller tillhandahållna tjänster inom deras territorium. En sådan tidsfrist gäller i nästan samtliga medlemsstater. Det vanligaste är att fakturan ska skickas senast 30 dagar efter varuleveransen eller före den 15 dagen i den månad som följer på leveransmånaden. I mervärdesskattelagen föreskrivs inte om någon särskild tidsfrist för när fakturor ska skickas. Bokföringstiden är enligt bokföringslagen (1336/1997) fyra månader.

Enligt momsdirektivet får, på villkor som fastställs av de medlemsstater på vars territorium varor levereras eller tjänster tillhandahålls, ett sammanfattande dokument utfärdas för flera separata leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster. I mervärdesskattelagen konstateras i enlighet med detta, för tydlighetens skull, att en samlingsfaktura kan utfärdas för flera separata försäljningar av varor eller tjänster. Några särskilda villkor för detta har inte ställts upp i mervärdesskattelagen.

2.3 Innehållet i en faktura

Det har ansetts nödvändigt att harmonisera innehållet i fakturorna på grund av globaliseringen av ekonomin och utvecklingen av den elektroniska handeln. I momsdirektivet finns en uttömmande förteckning över de uppgifter som ska finnas i en faktura med tanke på momsbeskattningen. Medlemsstaterna får inte kräva att fakturorna innehåller andra

uppgifter för momsbeskattningsändamål. När direktivet medger alternativa sätt att meddela uppgifterna är valet den skattskyldiges, inte medlemsstatens. Förteckningen över de obligatoriska faktureringsuppgifterna gäller de situationer där näringsidkarna är skyldiga att utfärda faktura.

Förteckningen i direktivet består av tio allmänna uppgifter. I förteckningen finns dessutom vissa krav på innehållet i speciella situationer. När förteckningen utarbetades var målet att sammanjämka syftet att förenhetliga fakturainnehållet, skattemyndigheternas behov av kontroll och näringsidkarnas behov. Utgångspunkten är att det ska vara obligatoriskt att ange endast sådana uppgifter som å ena sidan köparen behöver för att göra avdrag till rätt belopp och vid rätt tidpunkt samt eventuellt betala skatt på sitt köp, och å andra sidan skatteförvaltningen behöver för att kunna övervaka att skatten betalts eller dragits av vid rätt tidpunkt och till rätt belopp.

Medlemsstaterna får kräva att näringsidkare som är etablerade på deras territorium och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster där anger kunders mervärdesskatte nummer i andra fall än de som krävs i direktivet.

Medlemsstaterna får, om så är nödvändigt för kontrolländamål, kräva en översättning till det egna nationella språket av fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på deras territorium samt av fakturor som mottas av skattskyldiga inom deras territorium.

Enligt direktivet får medlemsstaterna, med förbehåll för att samråd sker med mervärdesskattekommittén och på de villkor som den kan komma att fastställa, i fråga om fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som ägt rum på deras territorium bevilja befrielse från vissa av de krav som ställs på fakturans innehåll. Detta gäller fakturor på mindre belopp då handelsbruket inom den berörda sektorn, administrativ praxis eller de tekniska förutsättningarna för sändande av fakturorna gör det svårt att iaktta alla de krav som anges. Denna möjlighet gäller inte vissa slag av gränsöverskridande försäljning.

Fakturorna ska under alla omständigheter innehålla följande uppgifter:

- datum för utfärdandet,
- identifiering av den skattskyldige,
- identifiering av vilken typ av varor som levererats eller tjänster som har tillhandahållits,
- den skatt som ska betalas eller uppgifter som gör det möjligt att beräkna den.

Momsdirektivets krav på fakturornas informationsinnehåll har tagits in i mervärdesskattelagen i nästan oförändrad form. Den möjlighet som direktivet medger att inte kräva samtliga uppgifter i fråga om fakturor till mindre belopp och vissa andra fakturor har utnyttjats i så stor utsträckning som möjligt.

De mildrade kraven i mervärdesskattelagen gäller i första hand fakturor vars slutsumma uppgår till högst 250 euro. Också när det gäller fakturor i minuthandeln eller i annan jämförbar försäljningsverksamhet som nästan uteslutande riktar sig till enskilda kan de mildrade kraven tillämpas. De gäller dessutom restaurangtjänster och persontransporter, med undantag för fakturor för tjänster som är avsedda för vidareförsäljning. Därutöver gäller de verifikationer som skrivs ut av parkeringsautomater och andra liknande anordningar.

Någon bestämmelse om att köparens momsnummer ska krävas i andra fall än de som krävs enligt direktivet ingår inte i lagen, och inte heller någon bestämmelse om översättning av fakturor.

Eftersom det i Finland inte används något särskilt nummer för dem som är införda i registret över mervärdesskattskyldiga, konstateras det i lagen att säljaren inte får anteckna skattebeloppet och skattesatsen i fakturan, om han inte finns införd i registret över mervärdesskattskyldiga.

Enligt momsdirektivet är medlemsstaterna i sin tillämpning av direktivet skyldiga att som faktura godta alla dokument eller meddelanden i pappersform eller elektronisk form som uppfyller direktivets kriterier gällande fakturor. Medlemsstaterna har därmed inte rätt att tillämpa en snävare definition av begreppet faktura. Som fakturor betraktas också alla dokument och meddelanden med ändring av en ursprunglig faktura och med en särskild och otvetydig hänvisning till den ursprungli-

ga fakturan. De medlemsstater på vars territorium varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls kan tillåta att vissa obligatoriska uppgifter inte framgår av sådana verifikationer eller meddelanden.

Begreppet faktura används i mervärdesskattelagens olika bestämmelser. Med faktura avses på motsvarande sätt som i direktivet utöver de egentliga fakturorna även andra verifikationer som fungerar som fakturor. Detta konstateras uttryckligen i 102 a § i lagen.

Det konstateras också uttryckligen i lagen att en faktura kan utgöras av separata handlingar. Om en handling innehåller en entydig hänvisning till en annan handling som innehåller de uppgifter lagen kräver, behöver uppgifterna inte upprepas i den förstnämnda handlingen.

Enligt bokföringsnämndens allmänna anvisning om bokföringsmetoder och bokföringsmaterial av den 1 februari 2011 (nedan bokföringsnämndens allmänna anvisning) kan en sådan verifikation som bokföringslagen kräver bestå av ett eller flera separata dokument, filer eller delar av dessa som förvaras särskilt. Kopplingen mellan dem ska vara tydligt beskriven så att sakinnehållet i verifikationen kan granskas i sin helhet.

2.4 Särskilda bestämmelser om elektronisk fakturering

Momsdirektivet

Genom första faktureringsdirektivet togs de juridiska ramarna för elektronisk fakturering in i momsdirektivet. Med hjälp av dem önskade man trygga skattemyndigheternas möjligheter att utöva tillsyn. Harmoniserade och detaljerade bestämmelser ansågs nödvändiga också för att en välfungerade inre marknad skulle kunna tryggas.

Enligt momsdirektivet får fakturor skickas i pappersform eller, under förutsättning att mottagaren godkänner det, överföras på elektronisk väg. Fakturor som överförs på elektronisk väg ska godkännas av samtliga medlemsstater om de uppfyller kraven i direktivet. Detta gäller även fakturor som skickas eller överförs elektroniskt från andra medlemsstater.

Med överföring och lagring av fakturor på elektronisk väg avses enligt direktivet överföring eller ställande till mottagarens förfogande och lagring som sker med användning av utrustning för elektronisk behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av data med användning av kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel.

Medlemsstaterna får inte förelägga näringsidkarna andra skyldigheter eller formaliteter för överföring av fakturor på elektronisk väg än de som bestäms i direktivet. Direktivet ger dock medlemsstaterna möjlighet att ställa vissa tilläggsvillkor som nämns i direktivet i fråga om elektroniska fakturor. Medlemsstaterna har därutöver möjlighet att ställa vissa särskilda krav på överföring av fakturor på elektronisk väg från länder utanför EU för varor som levererats och tjänster som tillhandahållits på deras territorium.

Den förteckning över villkoren för fakturering på elektronisk väg som ingår i direktivet gäller de situationer där näringsidkarna är skyldiga att utfärda faktura. I de fall då en medlemsstat i sin mervärdesskattelagstiftning har bestämt att fakturor ska utfärdas också för försäljning till konsumenterna, får medlemsstaten ställa färre krav på dessa fakturor än vad som bestäms i direktivet.

Artikel 233.1 första stycket i momsdirektivet innehåller specificerade villkor för elektroniska fakturor. Ett av syftena med dessa villkor är att säkerställa faktureringsens tekniska säkerhet. Ett annat syfte är att främja utvecklandet av standardiserad programvara och lägre priser på programvaran. Ursprungets äkthet och innehållets integritet vad gäller en faktura ska säkerställas på ett av nedanstående sätt.

1) en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer. Medlemsstaterna får dock förutsätta att en avancerad elektronisk signatur är baserad på ett kvalificerat certifikat och har skapats med en säker anordning för skapande av signaturer på det sätt som avses i det nämnda direktivet.

Enligt det direktivet avses med elektronisk signatur uppgifter i elektronisk form som är

fogade till eller logiskt knutna till andra elektroniska uppgifter och som används som en metod för autentisering. Med avancerad elektronisk signatur avses i sin tur enligt artikel 2.2 en elektronisk signatur som uppfyller följande krav:

- a) den är knuten uteslutande till undertecknaren,
- b) undertecknaren kan identifieras genom den,
- c) den är skapad med medel som undertecknaren kan behålla under uteslutande sin egen kontroll, och
- d) den är kopplad till de uppgifter den avser på ett sådant sätt att alla efterföljande ändringar av uppgifterna kan upptäckas.

Med kvalificerat certifikat avses ett certifikat som uppfyller kraven i bilaga I till direktivet och som utfärdas av en tillhandahållare av certifikattjänster som uppfyller kraven i bilaga II till direktivet. Med säker anordning för skapande av signaturer avses en anordning för skapande av signaturer vilken uppfyller kraven i bilaga III till direktivet.

Direktivet om elektroniska signaturer har genomförts i Finland genom lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009).

2) ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i bilaga 1 till kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte, när det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer ursprungets äkthet och uppgifternas integritet. Medlemsstaterna kan emellertid på villkor som de själva fastställer kräva att en samlingsfaktura ges i pappersform.

I artikel 2 i rekommendationen definieras begreppen i det EDI-modellavtal som ingår i rekommendationen som följer:

— EDI elektronisk dataöverföring från dator till dator av kommersiell och administrativ information genom användning av en överenskommen standard för att bilda ett EDI-meddelande,

— EDI-meddelande en sammanhängande uppsättning segment som struktureras enligt en överenskommen meddelandestandard i ett format, som är läsbart av en dator och som kan överföras mellan och bearbetas av in-

formationssystem (datorer) på ett automatiskt sätt,— UN/Edifact Förenta Nationernas regelverk för elektroniskt datautbyte för administration, handel och transporter, vilket består av internationellt överenskomna standarder, anvisningar och riktlinjer för elektroniskt utbyte av strukturerade data, särskilt inom handeln med varor och tjänster, mellan oavhängiga datoriserade informationssystem.

De villkor för elektronisk fakturering som nämns ovan är emellertid inte tvingande för medlemsstaterna. Enligt den bestämmelse i artikel 233.1 andra stycket i momsdirektivet som togs in på Finlands initiativ får fakturor överföras eller ställas till förfogande på elektronisk väg enligt andra metoder, under förutsättning att den eller de berörda medlemsstaterna godkänner dem.

Flera andra medlemsstater utöver Finland har utnyttjat denna bestämmelse. Trots det var Finland och Sverige de enda medlemsstater som enligt den undersökning kommissionen lät utföra 2008 inte ställde andra krav på fakturor som ställs till förfogande på elektronisk väg än på pappersfakturor vid tidpunkten för undersökningen.

Enligt momsdirektivet ska kommissionen senast före utgången av 2008 lägga fram en rapport om elektronisk fakturering, vid behov tillsammans med ett förslag om ändring av villkoren för sådan fakturering med hänsyn till framtida teknisk utveckling på området.

En näringsidkare ska enligt direktivet se till att kopior lagras av de fakturor som har utfärdats av näringsidkaren själv, av hans kunder eller i hans namn och för hans räkning av en tredje person, liksom alla fakturor som han har mottagit.

Äktheten i de lagrade fakturornas ursprung och innehållets integritet samt fakturornas läsbarhet ska säkerställas under hela lagringsperioden. Detta gäller inte de situationer där medlemsstaten har utnyttjat möjligheten att godkänna elektroniska fakturor som inte uppfyller de krav som finns förtecknade i direktivet. I dessa situationer gäller bestämmelsen om att uppgifterna i fakturorna inte får ändras och måste vara läsbara under hela lagringsperioden.

Medlemsstaterna får kräva att de villkor som återges i föregående stycke är uppfyllda för att kunna säkerställa att fakturorna lagras

i den form som de ursprungligen överlämnades eller ställdes till förfogande i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Om fakturorna lagras elektroniskt får medlemsstaterna liksom kräva att de uppgifter som säkerställer äktheten i varje fakturas ursprung och innehålls integritet också ska lagras. Denna möjlighet gäller fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på medlemsstaternas territorium och fakturor som mottas av näringsidkare som är etablerade inom detta territorium.

Lagstiftningen i Finland

Enligt mervärdesskattelagen kan fakturan också förmedlas elektroniskt, under förutsättning att mottagaren godkänner det. Bestämmelsen gäller sådana fakturor som säljaren är skyldig att utfärda enligt lag. Bestämmelsen togs in i lagen från ingången av 2004 i samband med genomförandet av första faktureringsdirektivet. Dessförinnan fanns det inte någon uttrycklig bestämmelse i mervärdesskattelagen om att fakturor kan förmedlas på elektronisk väg, men lagens bestämmelser om fakturor ansågs i praktiken gälla såväl pappersfakturor som fakturor som förmedlats elektroniskt.

Några andra särskilda krav ställs inte på elektronisk fakturering i mervärdesskattelagen. Finland har alltså utnyttjat den möjlighet medlemsstaterna ges i artikel 233.1 andra stycket i momsdirektivet att godkänna att fakturor överförs eller ställs till förfogande på elektronisk väg också enligt andra metoder än de som bestäms i 233.1 första stycket. Det har inte ansetts nödvändigt att ställa särskilda krav på elektronisk fakturering i vår lagstiftning, vare sig med hänsyn till skattekontroll eller av andra orsaker. Det har i praktiken inte framkommit några problem när det gäller skattekontrollen. Att främja den tekniska säkerheten i fråga om elektronisk fakturering har i sig ansetts vara ett syfte som bör understödjas, men det har inte ansetts att detta syfte utgör någon orsak till att i lagstiftningen ta in obligatoriska, tekniska krav på elektroniska fakturor.

Med tanke på skattekontrollen har det däremot ansetts viktigare att fakturans innehåll svarar mot de faktiska affärstransaktionerna.

För att konstatera detta faktum har skatteförvaltningen flera medel till sitt förfogande i samband med skatterevisionen, t.ex. att jämföra uppgifterna i fakturan med beställningarna, följesedlarna, fraktsedlarna och andra sådana handlingar, betalningsuppgifterna och handelspartnerns exemplar av fakturan. Fakturan är bara en av handlingarna i förloppet från beställning till betalning. Skattekontrollerna grundar sig på en utvärdering av den skattskyldiges bokföring i dess helhet och av tillförlitligheten hos processerna i ekonomiförvaltningen.

Användningen av elektronisk fakturering gagnar såväl företagens ekonomiförvaltning som skatteförvaltningens utövning av skattekontroll. Avancerade system för elektroniska fakturor är integrerade och ofta automatiserade system för företagets interna processer och för utbyte av information om affärstransaktionerna mellan företagen. Information i elektronisk form gör det möjligt att använda datorstödd revisionsteknik, vilket gör att stora datamängder snabbt kan analyseras och jämföras. Avancerade system för elektronisk fakturering ger också tilläggsinformation om processerna för företagets interna process för godkännande av fakturor med tanke på revisionen, men också möjlighet att utnyttja de olika tekniker för informationssöknings- och gruppindelning som ingår i systemen.

Enligt mervärdesskattelagen ska den som är skattskyldig lägga upp sin bokföring så att de uppgifter som behövs för fastställande av skatten kan fås ur den. Bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas och dras av ska basera sig på sådana verifikationer som avses i bokföringslagen, med ytterligare beaktande av vad som föreskrivs om verifikationer i mervärdesskattelagen.

Enligt bokföringslagen ska affärshändelserna bokföras på ett sätt som gör det möjligt att utan svårighet följa en bokföringspost från verifikation till grundbokföring och huvudbokföring samt från huvudbokföring till resultaträkning och balansräkning. Bokföringen ska för varje affärshändelse grunda sig på en daterad och numrerad verifikation över affärshändelsen. Enligt bokföringsnämndens allmänna anvisning kan det styrkas att audit trail råder mellan affärstransaktionen och ve-

rifikationen, dvs. att bokföringskedjan är obruten, t.ex. genom inventeringar, arbets-tidsuppföljning, avstämningar eller en kombination av dessa. Enligt anvisningen är avsikten med avstämningar att försäkra sig om att den bokföringsskyldiges samtliga affärs-transaktioner har behandlats i huvudbokfö- ringen och att verifikationskedjan, bokfö- ringsnoteringarna och det bokslut som har upprättats utgående från dessa är obrutna i bokföringen. Avsikten är dessutom att för- säkra sig om att inga sådana bokföringar har gjorts i huvudbokföringen som inte grundar sig på verifikationer eller som på annat sätt är inkorrekta. Avstämning av den bokförings- skyldiges bankkonton hör till de mest centra- la avstämningarna i bokföringen.

Enligt mervärdesskattelagen ska en när- ingsidkare som i Finland bedriver skatteplik- tig försäljning eller sådan försäljning som be- rättigar till återbäring förvara alla sådana ko- pior av fakturor som gäller försäljning av va- ror eller tjänster som anknyter till affärsverk- samhet som bedrivits i Finland. Skyldigheten att förvara verifikationerna gäller därmed också andra fakturor över försäljning av va- ror och tjänster som en sådan näringsidkare utfärdat än de som näringsidkaren är skyldig att utfärda enligt lagen. Därutöver ska en skattskyldig som i Finland bedriver skatte- pliktig försäljning eller sådan försäljning som berättigar till återbäring förvara alla kopior av mottagna fakturor som gäller verksamhe- ten. Bestämmelsen ska enligt lagen tillämpas också på andra verifikationer som ligger till grund för bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas och dras av.

Enligt mervärdesskattelagen ska de uppgif- ter i fakturorna som lagen förutsätter hållas oförändrade och läsbara under hela förva- ringstiden. Uppgifterna i fakturor i maskin- läsbart datamedium ska vara tillgängliga i läsbar skriftlig form. I fråga om fakturor mot- tagna av utländska näringsidkare gäller detta endast i fråga om de fakturor som denne tar emot vid ett fast driftställe i Finland.

Mervärdesskattelagen innehåller inte några bestämmelser om i vilken form verifikatio- nerna ska förvaras. Därmed kan verifikatio- ner som skickats eller mottagits i elektronisk

form förvaras i pappersform och pappersfak- turor i elektronisk form.

Mervärdesskattelagen innehåller bestäm- melser även om förvaringstiden för fakturor och andra verifikationer och om i vilket land de ska förvaras.

Enligt bokföringslagen får verifikationerna upprättas och noteringarna i bokföringen gö- ras i maskinläsbart datamedium förutsatt att den bokföringsskyldige vid behov kan ta fram dem i vanlig läsbar skriftlig form. Det- samma gäller förvaring av verifikationerna, med undantag för balansboken. Enlig han- dels- och industriministeriets beslut om de metoder som ska användas vid bokföring (47/1998) ska en verifikation eller annat bok- föringsmaterial som har avbildats från pap- persform kunna matas ut i läsbar form på papper och på så sätt att de, med undantag av färgerna, är likadana som verifikationen eller det andra materialet i original. En verifika- tion som har förts in i ett datamedium ska kunna matas ut i läsbar form på papper på så sätt att alla de uppgifter som bokföringslagen och andra lagar förutsätter av verifikationen kan ses oförändrade fastän verifikationens form inte motsvarar den ursprungliga verifi- kationen. Dessa uppgifter ska vid behov fin- nas tillgängliga också på datorskärmen. En- ligt bokföringsnämndens allmänna anvisning av den 22 maj 2000 om de metoder som ska användas vid maskinläsbar bokföring kan den verifikation som verifierar en affärshän- delse och som förvaras maskinläsbart utgöras av ett meddelande som används för dataöver- föring eller en på basis av detta skapad maskinläsbar verifikation. Om den bokfö- ringsskyldiges datasystem för bokföringen kompletterar uppgifterna på en verifikation som mottagits i elektronisk form, ska det av uppgifterna i verifikationen framgå vilka uppgifter som mottagits och vilka bokfö- ringsuppgifter eller noteringar i bokföringen som den bokföringsskyldige själv har skapat.

När det är fråga om gemenskapsintern va- ruförsäljning till en annan medlemsstat bör det noteras att den medlemsstat där de ge- menskapsinterna varuförvärven sker, som villkor för avdrag på skatt som ska betalas för gemenskapsinterna varuförvärv, kan krä- va att fakturan ska uppfylla kraven i be- stämmelsen i artikel 233.1 första stycket i

momsdirektivet om säkerställande av ursprungets äkthet och innehållets integritet.

2.5 Periodisering av gemenskapsinterna transaktioner

Med beskattningsgrundande händelse avses den händelse genom vilken de rättsliga villkoren för att mervärdesskatt ska bli utkrävbar är uppfyllda. Den beskattningsgrundande händelsen inträffar när varorna levereras. I fråga om gemenskapsinternt varuförvärv anses den beskattningsgrundande händelsen inträffa vid den tidpunkt då det gemenskapsinterna förvärvet av varor äger rum. Det gemenskapsinterna förvärvet av varor ska enligt direktivet anses äga rum vid den tidpunkt då leverans av liknande varor inom medlemsstatens territorium anses äga rum.

Med mervärdesskattens utkrävbarhet avses enligt momsdirektivet i sin tur att staten enligt lag får rätt att vid en given tidpunkt kräva skatt från den person som är betalningsskyldig för skatten utan att det hindrar att tidpunkten för betalning får skjutas upp. Enligt direktivet blir skatten utkrävbar den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade när det gäller gemenskapsintern varuförsäljning som sker mellan medlemsstater. Om fakturan utfärdas före denna tidpunkt blir skatten utkrävbar redan vid utfärdandet. Direktivet innehåller motsvarande bestämmelse i fråga om gemenskapsinterna varuförvärv.

I 15 och 16 a § i mervärdesskattelagen föreskrivs det om när skyldigheten att betala skatt på försäljning och på gemenskapsinternt varuförvärv uppkommer. Enligt de bestämmelser i mervärdesskattelagen som gäller periodisering hänförs ett gemenskapsinternt varuförvärv till kalendermånaden efter den månad då varan levererades. Om köparen under leveransmånaden har fått en faktura som gäller den levererade varan, hänförs försäljningen dock till leveransmånaden. Laggen innehåller motsvarande bestämmelser om periodisering av gemenskapsinterna varuförvärv.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Allmänt

Syftet med propositionen är att genomföra faktureringsdirektivet. Genomförandet förutsätter en ändring av mervärdesskattelagen.

Syftet med faktureringsdirektivet är att skapa moderna och enhetliga regler som förenklar de krav på fakturering som ska tillämpas på företag och som främjar e-fakturering, men som samtidigt förser skattemyndigheterna med effektiva medel att säkerställa att skatterna blir betalda. Genom att harmonisera och förenkla faktureringsreglerna i momsdirektivet kan man minska företagens administrativa bördor, som hämmar tillväxt och innovation. Efterlevnaden av de gällande kraven hindrar dessutom e-faktureringen från att få en allmän spridning i EU-området som helhet, vilket leder till att företagen inte kan göra några mer omfattande kostnadsbesparingar.

Enligt faktureringsdirektivet ska kommissionen före utgången av 2016 på grundval av en oberoende ekonomisk undersökning förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av de nya reglerna om fakturering och särskilt om i vilken utsträckning dessa regler har lett till en faktisk minskning av företagens administrativa bördor, åtföljd om nödvändigt av ett lämpligt förslag om ändring av de berörda reglerna.

Enligt faktureringsdirektivet ändras reglerna för skyldigheten att utfärda faktura, vad en faktura ska innehålla och villkoren i fråga om elektronisk fakturering. Dessutom innehåller direktivet smärre ändringar i fråga om när skatten blir utkrävbar i fråga om gemenskapsinterna transaktioner, i den bestämmelse som gäller omräkning av valutor och i ett par andra bestämmelser.

Faktureringsdirektivet ska genomföras på ett sätt som med tanke på näringsidkarna är så enkelt och smidigt som möjligt. I förslaget har såväl de skattskyldigas intresse av smidig praxis som behovet av skattekontroll beaktats.

3.2 Skyldigheten att utfärda faktura

I faktureringsdirektivet har man med på grund av rättssäkerheten tagits in momsdirektivets uttryckliga bestämmelser om vilkendera medlemsstatens bestämmelser om fakturering som ska tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Huvudregeln är att bestämmelserna i den medlemsstat där leveransen eller tillhandahållandet sker, dvs. den stat där skatten betalas, är de som ska tillämpas. Regleringen motsvarar gällande praxis.

Nuvarande praxis har i vissa situationer lett till svårigheter för företagen. När näringsidkaren levererar varor eller tillhandahåller tjänster och mervärdesskatten ska betalas i en annan medlemsstat, har näringsidkaren varit tvungen att iaktta gällande faktureringskrav i den medlemsstaten. Dessa har ibland avvikit från dem som tillämpas i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad. För att underlätta näringsidkarens situation innehåller faktureringsdirektivet två undantag från denna huvudregel. Om den säljare som upprättar fakturan inte är etablerad i den medlemsstat där beskattningen sker och kunden är skyldig att betala mervärdesskatt, tillämpas i fortsättningen bestämmelserna i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad. Det samma gäller när försäljningen sker utanför EU.

Vid gemenskapsintern varuförsäljning till andra medlemsstater tillämpas en huvudregel enligt vilken bestämmelserna i den medlemsstat där försäljningen sker tillämpas på faktureringen, dvs. bestämmelserna i den stat där transporten av varorna börjar.

I mervärdesskattelagen tas det in en bestämmelse enligt momsdirektivet om i vilka situationer lagens bestämmelser om skyldigheten att utfärda faktura ska tillämpas.

Företagens situation underlättas också av att faktureringsdirektivet i viss utsträckning harmoniserar momsdirektivets bestämmelser om fakturering mellan företag jämfört med tidigare. Harmoniseringen gäller gemenskapsintern varuförsäljning och tidsfristen för utfärdande av fakturor för gränsöverskridande tjänster, villkoren för fakturor utfärdade av köparen, samlingsfakturor och villkoren i fråga om elektronisk fakturering.

Direktivets bestämmelser om den försäljning som omfattas av skyldigheten att utfärda faktura har i huvudsak bibehållits oförändrade. Någon faktura ska inte längre krävas för förskottsbetalningar som gäller gemenskapsintern varuförsäljning enligt det ändrade faktureringsdirektivet. Med undantag från gällande regler behöver någon faktura inte utfärdas för skattefria finansiella tjänster och försäkringstjänster. Enligt direktivet får medlemsstaterna dock ålägga näringsidkare att utfärda faktura för försäljning som skett på medlemsstatens territorium, om näringsidkarna har etablerat sin verksamhet på deras territorium eller om de där har ett fast driftställe från vilket leveransen av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna sker.

I fråga om annan skattefri försäljning än sådan som gäller finansiella tjänster och försäkringstjänster är huvudregeln fortfarande den att en faktura ska utfärdas, men medlemsstaterna har också i fortsättningen möjlighet att undanta den försäljning som sker på deras territorium från skyldigheten att utfärda faktura. Att sådan försäljning kan undantas från skyldigheten att utfärda faktura ska inte i fortsättningen anses gälla skattefri gränsöverskridande försäljning till näringsidkare och juridiska personer i enlighet med momsdirektivet. Orsaken till detta är den nya bestämmelse som redovisats ovan och som fastslår vilken medlemsstats faktureringsbestämmelser som ska tillämpas i vilka situationer.

Skyldigheten enligt mervärdesskattelagen att utfärda faktura gäller enbart skattepliktig försäljning och försäljning som är underkastad s.k. nollskattesats samt viss försäljning av skattefri hälso- och sjukvårdsservice till kommunerna. Det föreslås att denna reglering ska bibehållas oförändrad. Sådan skattefri försäljning utöver finansiella tjänster och försäkringstjänster som en i Finland etablerad näringsidkare bedriver i en annan medlemsstat ska på grund av den direktivändring som nämns ovan fortsättningsvis omfattas av skyldigheten att utfärda faktura.

Momsdirektivet ger fortfarande medlemsstaterna möjlighet att kräva fakturor också för försäljning till privatpersoner. Finland kommer inte heller i fortsättningen att utnyttja denna möjlighet.

För att förbättra den inre marknadens sätt att fungera innehåller faktureringsdirektivet bestämmelser om harmoniserade tidsfrister för det utfärdande av fakturor för gemenskapsintern varuförsäljning och gränsöverskridande försäljning av tjänster som regleras genom momsdirektivet. Denna tidsfrist förbättrar rapporteringen om transaktionerna och utbytet av information mellan medlemsstaterna. När det gäller övrig försäljning konstateras det också i faktureringsdirektivet att medlemsstaterna kan fastställa en tidsfrist för utfärdande av fakturor. En sådan tidsfrist gäller i nästan samtliga medlemsstater.

Det föreslås att det i mervärdesskattelagen tas in en bestämmelse om tidsfrister för utfärdande av fakturor för sådan gränsöverskridande försäljning som avses ovan. För utfärdande av övriga fakturor fastställs fortfarande inte några tidsfrister. Bokföringstiden är enligt bokföringslagen fyra månader.

Momsdirektivets bestämmelser om de villkor på vilka köparen får utfärda fakturor är i stort sett oförändrade. Fakturor får som för närvarande utfärdas av köparen under förutsättning att det finns ett i förväg ingånget avtal mellan parterna och att varje faktura blir föremål för ett förfarande för godkännande av den näringsidkare som levererar varorna eller tillhandahåller tjänsterna. Momsdirektivet innehåller inte längre någon bestämmelse enligt vilken medlemsstaterna bestämmer villkoren och förutsättningarna för avtal mellan näringsidkaren och köparen och för godkännandeförfarandet för sådana avtal. Enligt en ändring i faktureringsdirektivet kan medlemsstaterna inte heller ställa några ytterligare krav på näringsidkarna längre. Undantaget från denna bestämmelse är att medlemsstaterna fortfarande kan kräva att fakturorna skickas i näringsidkarens namn och för den ens räkning.

Medlemsstaterna får dessutom ställa specifika krav på näringsidkare i de fall, då näringsidkarens kund eller en tredje person är den som utfärdar fakturan och är etablerad i ett land med vilket det inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som motsvarar den som föreskrivs i vissa EU-rättsakter.

Det ställs inte några andra krav på fakturor som utfärdas av köparen i mervärdesskatte-

lagen än det krav på att en faktura måste utfärdas som ingår i momsdirektivet. Lagen innehåller inte heller några ytterligare krav på fakturor som utfärdas av kunder och tredje parter som är etablerade i länder utanför EU. Det föreslås att bestämmelserna bibehålls oförändrade.

Enligt en ändring i faktureringsdirektivet får medlemsstaten tillåta att näringsidkaren utfärdar samlingsfakturor med uppgifter om flera leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster. Förutsättningen för detta är att mervärdesskatt är utkrävbar för de leveranser och tillhandahållanden som ingår i samlingsfakturan under en och samma kalendermånad. Medlemsstaterna får dock tillåta att samlingsfakturan omfattar leveranser och tillhandahållanden för vilka mervärdesskatt har blivit utkrävbar under längre tid än en kalendermånad. För närvarande ger momsdirektivet endast medlemsstaterna möjlighet att tillåta samlingsfakturor på de villkor de själva bestämmer.

Det föreslås att den möjlighet direktivet ger att tillåta samlingsfakturor i obegränsad utsträckning ska utnyttjas. Den gällande bestämmelsen bibehålls alltså enligt förslaget.

3.3 Innehållet i fakturan

Genom faktureringsdirektivet har vissa av momsdirektivets krav på innehållet i fakturan ändrats.

I fråga om kompletta fakturor har de gällande kraven på informationsinnehåll som ställs i momsdirektivet dock till största delen bibehållits. Uppgifter om köparens skattskyldighet och om tillämpning av marginalbeskattning har harmoniserats ytterligare så att uppgifterna i fakturan enbart kan anges med den särskilda formulering som bestäms i direktivet. Ett nytilkommen krav är att det ska antecknas i fakturan ifall det är köparen som har utfärdat den. I situationer där omvänd skattskyldighet tillämpas vid gränsöverskridande försäljning behöver säljaren inte anteckna uppgifter om vare sig skattesats eller skattebelopp i fakturan.

Genom faktureringsdirektivet ändras momsdirektivet så, att medlemsstaterna är skyldiga att mildra kraven på uppgifter i fakturorna i två situationer. För det första ska

färre uppgifter krävas i fråga om fakturor till ett belopp av högst 100 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta. De flesta medlemsstater har redan i enlighet med första faktureringsdirektivet mildrat kraven när det gäller fakturor på mindre belopp. För det andra får företagen i fortsättningen utfärda förenklade fakturor också när det är fråga om ändringsfakturer, som tidigare bara fick innehålla färre uppgifter om medlemsstaten hade valt att tillåta det.

De situationer där medlemsstaterna har rätt att tillåta färre uppgifter har annars bibehållits, men när det gäller fakturor på mindre belopp gäller möjligheten hädanefter fakturor på mellan 100 och 400 euro.

De fakturor som måste eller får förenklas ska innehålla åtminstone de uppgifter som räknas upp i direktivet. Dessa motsvarar i övrigt de uppgifter som krävdes i tidigare reglering, förutom att det i fråga om ändringsfakturer uttryckligen konstateras att fakturorna utöver hänvisning till den ursprungliga fakturan också måste innehålla de uppgifter som ändras.

Förenklade fakturor med får inte användas vid viss gränsöverskridande försäljning. Vilket slag av försäljning det är fråga om definieras delvis på samma sätt som tidigare.

Det föreslås att de ändringar som faktureringsdirektivet förutsätter ska göras i mervärdesskattelagen. Bestämmelserna om mildrade krav på uppgifter i fakturorna föreslås i övrigt förbli oförändrade, förutom att den övre gränsen för fakturor på mindre belopp ska höjas från 250 till 400 euro.

Momsdirektivets bestämmelse enligt vilken medlemsstaterna får kräva att näringsidkare som är etablerade på deras territorium och som levererar varor eller tillhandahåller tjänster där anger kundernas momsnummer i andra fall än de som krävs i direktivet har bibehållits oförändrad. Denna möjlighet gäller fortfarande såväl fakturor med fullständiga uppgifter som fakturor med färre uppgifter. Denna möjlighet föreslås inte heller nu bli utnyttjad i vår lagstiftning.

Enligt mervärdesskattelagen kan fakturan bestå av separata handlingar. Om en handling innehåller en entydig hänvisning till en annan handling som innehåller de uppgifter lagen kräver, behöver uppgifterna inte upprepas i

den förstnämnda handlingen. Såsom konstateras ovan omfattas ändringsfakturer genom den nytilkomna artikeln i faktureringsdirektivet av de krav på informationsinnehållet i fakturor som medlemsstaterna måste mildra. Med avvikelse från gällande bestämmelser, får de mildrade kraven på informationsinnehållet inte heller i fråga om ändringsfakturer gälla försäljning som överstiger ett visst belopp. Det föreslås därför att mervärdesskattelagen ändras så att försäljning som överstiger de gränsvärden som nämns i momsdirektivet utesluts från tillämpningsområdet för den aktuella bestämmelsen. Avgränsningen är motiverad också av den orsaken att utifrån momsdirektivet som det lyder ändrat genom faktureringsdirektivet ska mervärdesskattelagens bestämmelser om fakturering enligt den förslagna lagen tillämpas också på viss gränsöverskridande försäljning för vilken köparen är skattskyldig i en annan medlemsstat.

3.4 Likvärdig behandling av pappersfakturor och elektroniska fakturor

Medlemsstaterna ställer upp olika villkor i fråga om elektroniska fakturor i enlighet med de olika alternativen i momsdirektivet. I några av medlemsstaterna ställs de strängaste villkor direktivet tillåter för elektronisk fakturering, medan däremot Finland och Sverige inte ställer några särskilda villkor för sådan fakturering. Att medlemsstaterna har ställt olika villkor har försvårat och t.o.m. förhindrat användningen av elektronisk fakturering, i synnerhet när det har gällt gränsöverskridande fakturering.

Eftersom elektronisk fakturering kan hjälpa företagen att minska sina kostnader och bli mer konkurrenskraftiga, har man sett över momsdirektivets villkor i fråga om elektronisk fakturering för att undanröja befintliga bördor och hinder för sådan fakturering. De lagstiftningsmässiga hindren för elektronisk fakturering har undanröjts i faktureringsdirektivet genom att det föreskrivs att pappersfakturor och elektroniska fakturor ska behandlas som likvärdiga. Detta kan anses vara ett betydande framsteg med tanke på EU som helhet.

Genom faktureringsdirektivets lydelse av momsdirektivet har man skapat sådana krav på fakturering i form av såväl pappersfakturer som elektroniska fakturer som är ägnade att garantera att fakturainnehållet motsvarar de faktiska transaktionerna. Syftet med dessa krav är alltså att undanröja nuvarande bördor för elektronisk fakturering utan att öka den administrativa bördan för pappersfakturering. Detta framgår av ingressen till faktureringsdirektivet.

Enligt artikel 233.1 första stycket i momsdirektivet ska äktheten, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller en faktura, oavsett om det gäller en pappersfaktura eller en elektronisk faktura, säkerställas från tidpunkten för utfärdandet till dess att lagringsperioden löper ut. Enligt artikel 233.1 andra stycket ska varje beskattningsbar person fastställa hur ursprungets äkthet, innehållets integritet och läsbarheten vad gäller fakturan ska säkerställas. Det konstateras i stycket i fråga att detta kan uppnås med hjälp av administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande.

Medlemsstaterna kan i fortsättningen inte längre kräva att avancerade elektroniska signaturer ska användas vid elektronisk fakturering eller att faktureringen ska ske som elektroniskt datautbyte (EDI) mellan organisationerna. Också medlemsstaterna möjlighet att ställa ytterligare krav på elektronisk fakturering i enlighet med första faktureringsdirektivet har slopats.

De nämnda teknikerna nämns dock i momsdirektivet som exempel på de medel som står till näringsidkarnas förfogande för att uppfylla kraven på äkthet och integritet när det gäller elektroniska fakturer. Enligt direktivet kan utöver administrativa kontroller följande tekniska kontroller användas för att säkerställa ursprungets äkthet och innehållets integritet i fråga om en elektronisk faktura:

a) en sådan avancerad elektronisk signatur som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG av den 13 december 1999 om ett gemenskapsramverk för elektroniska signaturer baserat på ett kvalificerat certifikat och skapat av en säker anordning för skapande av signaturer enligt artikel 2.6 och 2.10 i direktiv 1999/93/EG.

b) ett elektroniskt datautbyte (EDI) enligt definitionen i artikel 2 i bilaga 1 till kommissionens rekommendation 1994/820/EG av den 19 oktober 1994 om juridiska aspekter på elektroniskt datautbyte, när det i avtalet om sådant datautbyte föreskrivs användning av förfaranden som säkerställer ursprungets äkthet och uppgifternas integritet.

Näringsidkaren har alltså full frihet att själv välja mellan dessa alternativ eller annan teknik eller olika administrativa kontroller av transaktionerna.

Enligt momsdirektivet avser "ursprungets äkthet" säkerställande av leverantörens eller tillhandahållarens eller fakturautfärdarens identitet.

I det följande redogörs för vad säkerställande av kravet på ursprungets äkthet ska anses innebära.

Skyldigheten att säkerställa ursprungets äkthet gäller såväl näringsidkare som tar emot varor eller tjänster som näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster. Bägge parter kan oberoende av varandra säkerställa ursprungets äkthet.

Säljaren ska försäkra sig om att fakturans uppgifter om försäljning av nyttigheter och om säljaren motsvarar de faktiska förhållandena eller om fakturautfärdarens identitet. Det senare ansluter sig närmast till situationer där fakturan utfärdas av köparen eller en tredje part.

En näringsidkare som uppträder som köpare ska kunna säkerställa att den faktura han har tagit emot kommer från säljaren eller fakturautfärdaren. Köparen kan alltså välja mellan två alternativ för säkerställande.

Det första är att försäkra sig om att fakturans uppgifter om säljarens identitet stämmer. Köparen ska i detta avseende säkerställa att den säljare som nämns i fakturan faktiskt har levererat de varor eller tillhandahållit de tjänster som nämns i fakturan. Näringsidkaren kan uppfylla denna skyldighet med hjälp av vilka som helst administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster.

Det andra alternativet är att säkerställa fakturautfärdarens identitet, vare sig utfärdaren är säljare, köpare eller en tredje part. Näringsidkaren kan, om denne så önskar, välja

att säkerställa fakturautfärdarens identitet med hjälp av avancerad elektronisk signatur eller elektroniskt datautbyte (EDI). Det kan i detta sammanhang konstateras att dessa medel inte verifierar att fakturorna motsvarar faktiska leveranser och tillhandahållanden.

Enligt momsdirektivet avses med "innehålls integritet" att det innehåll som krävs enligt direktivet inte har ändrats. I det följande redovisas vad säkerställande av detta krav ska anses innebära.

Skyldigheten att säkerställa innehålls integritet gäller såväl näringsidkare som tar emot varor eller tjänster som näringsidkare som levererar varor eller tillhandahåller tjänster. Bägge parter kan oberoende av varandra välja på vilket sätt de uppfyller denna skyldighet eller sinsemellan komma överens om säkerställande av att innehållet är oförändrat med hjälp av viss teknik, såsom elektroniskt datautbyte (EDI) eller avancerad elektronisk signatur. Näringsidkaren kan välja om denna skyldighet ska uppfyllas med hjälp av administrativa kontroller som skapar en tillförlitlig verifieringskedja mellan fakturan och leveransen eller tillhandahållandet, eller med någon viss teknik.

Det faktum att fakturans innehåll är oförändrat har inte något att göra med i vilken form den elektroniska fakturan i övrigt befinner sig. Så länge som det innehåll som krävs enligt momsdirektivet inte har ändrats, kan formen ändras. Formella ändringar kan t.ex. innebära att datumet anges på ett annat sätt eller att filtypen ändras till t.ex. xml-format.

Fakturans läsbarhet ska anses innebära att fakturan kan läsas av människor. Fakturan ska kunna presenteras så att allt det innehåll i fakturan som krävs för mervärdesbeskattningen ska vara läsbart från ett papper eller på en datorskärm utan tolkning. Till exempel EDI-meddelanden i sin ursprungliga form anses inte vara läsbara för människor. För att läsbarheten ska kunna säkerställas, ska ett pålitligt program som lämpar sig för kontroll och visning av den elektroniska fakturan finnas tillgängligt under hela lagringsperioden.

Läsbarheten hos en elektronisk faktura från det att den utfärdades till dess att lagringsperioden upphör kan säkerställas på vilket sätt som helst, men avancerad elektronisk signa-

tur och elektroniskt datautbyte (EDI) räcker inte för att säkerställa läsbarheten.

De administrativa kontroller av transaktionerna som avses i momsdirektivet kan sägas avse den process genom vilken näringsidkaren har åstadkommit ett tillräckligt säkerställande av säljarens eller fakturautfärdarens identitet (ursprungets äkthet), oförändrat innehåll i de uppgifter i fakturan som krävs för mervärdesbeskattningen (innehålls integritet) och fakturans läsbarhet från utfärdandet till lagringsperiodens utgång och med vars hjälp näringsidkaren också har upprätthållit den uppnådda säkerhetsnivån.

Att en tillförlitlig verifieringskedja mellan en faktura och en leverans eller ett tillhandahållande har skapats med hjälp av administrativa kontroller innebär i sin tur att man skapar ett samband mellan fakturan och leveransen eller tillhandahållandet med vars hjälp man kan kontrollera om fakturan faktiskt motsvarar leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster.

Ett exempel på administrativa kontroller är avstämning. När det bedöms hur viktiga olika verifikationer är ska t.ex. utfärdarens oberoende i förhållande till näringsidkaren och den betydelse verifikationen har i bokföringsprocessen beaktas. När detta slag av administrativa kontroller används är det väsentligt att fakturan enbart ses som en verifikation bland andra i transaktions- och bokföringsförfarandet och inte som en fristående handling. Säljaren kan stämma av fakturan mot t.ex. beställningen, fraktsedlarna och den mottagna betalningen. En tillförlitlig verifieringskedja skapas då t.ex. av att avstämningen av fakturan, beställningen och fraktsedlarna senare kan spåras eller, alternativt, redan det faktum att dessa tre verifikationer överensstämmer med varandra. Köparen kan för sin del stämma av fakturan mot t.ex. orderbekaftelsen, följesedeln och avgiftsdeklarationen.

De administrativa kontrollerna och den tillförlitliga verifieringskedjan ska motsvara omfattningen och arten av den verksamhet näringsidkarens bedriver och de ska beakta transaktionernas antal och värde liksom leverantörernas, tjänstetillhandahållarnas och kunders antal och slag. Vid behov ska även andra relevanta faktorer beaktas.

Det föreslås att de bestämmelser i artikel 233 i momsdirektivet som redogjorts för ovan ska tas in i mervärdesskattelagen. Omnämningarna av avancerad elektronisk signatur och elektroniskt datautbyte i artikel 233.2 ska emellertid inte tas in i lagen, eftersom dessa tekniska metoder enbart nämns som exempel i direktivet.

Det föreslås således att en uttrycklig bestämmelse om att näringsidkaren ska säkerställa ursprungets äkthet i fråga om de fakturor som näringsidkaren utfärdat eller mottagit samt säkerställa att de uppgifter som enligt lagen ska framgå av fakturorna hålls oförändrade och läsbara från det att fakturan utfärdades till slutet av förvaringstiden. Skyldigheten gäller de fakturor som säljaren enligt förslaget till lag har skyldighet att utfärda.

Den nya bestämmelsen ändrar inte den rådande situationen i egentlig mening. Det följer redan av bestämmelserna i gällande mervärdesskattelag att såväl säljare som köpare ska säkerställa riktigheten hos de uppgifter i fakturan som gäller säljaren och de nyttigheter som levererats. Säljaren är skyldig att utfärda en faktura som innehåller de uppgifter om varorna eller tjänsterna som lagen föreskriver, och fakturan anses inte uppfylla lagens krav, om inte uppgifterna i lagen motsvarar de faktiska omständigheterna. Köparen har i sin tur rätt att dra av enbart den skatt som säljaren eller köparen enligt lagen är skyldig att betala för försäljningen av nyttigheter. Om säljaren har utfärdat en felaktig faktura, uppstår inte någon avdragsrätt för köparen. Köparen förlorar inte sin avdragsrätt på grund av en utebliven eller felaktig faktura, eftersom Skatteförvaltningen enligt 209 e § i mervärdesskattelagen kan godkänna ett avdrag som gjorts, om den skattskyldige på annat sätt förmår visa att han är berättigad till avdrag. Enligt 209 j § 2 mom. förpliktas den skattskyldige att under hela förvaringstiden säkerställa att de obligatoriska uppgifterna i fakturorna hålls oförändrade och läsbara.

Eftersom det i artikel 233 i momsdirektivet förutsätts att ursprungets äkthet, innehållets integritet och fakturans läsbarhet ska kunna säkerställas till dess att lagringsperioden löper ut, ska de verifieringsmetoder som den skattskyldige använder när fakturan utfärdas eller tas emot kunna användas under hela

lagringsperioden. Detta förutsätter att de verifieringar och uppgifter som använts för verifieringen ska bevaras. Det föreslås att en uttrycklig bestämmelse om detta för tydlighetens skull ska tas in i 209 p § 2 mom. i lagförslaget. Den gällande mervärdesskattelagen innehåller inte någon motsvarande bestämmelse. Däremot föreskrivs det i bokföringslagen om skyldigheten att utöver bokföringsböckerna även bevara räkenskapsperiodens verifieringar, korrespondensen om affärsändelserna samt annat bokföringsmaterial.

Momsdirektivets bestämmelser om uppbevaring av fakturor har inte ändrats genom faktureringsdirektivet med undantag för ett par detaljer.

Den sista meningen i artikel 247.2 i momsdirektivet har ändrats. Enligt den ändrade bestämmelsen får medlemsstaten i det fall att fakturorna lagras elektroniskt, för att det ska kunna säkerställas att kraven i artikel 233 uppfylls, kräva att de uppgifter som säkerställer ursprungets äkthet och innehållets integritet hos fakturan i enlighet med artikeln också ska lagras elektroniskt. Tidigare gällde bestämmelsen möjligheten att kräva att uppgifterna överhuvudtaget lagrades. Såsom ovan konstaterats följer det redan av själva artikel 233 att denna lagringsskyldighet är obligatorisk. Av denna orsak har bestämmelsen i artikel 246 om säkerställande av ursprungets äkthet, innehållets integritet och fakturans läsbarhet under hela lagringsperioden slopats.

Enligt första meningen i artikel 247.2 får medlemsstaterna för att säkerställa att kraven i artikel 233 iakttas kräva att fakturorna lagras i den form som de ursprungligen överlämnades eller ställdes till förfogande i, antingen i pappersform eller elektroniskt. Denna möjlighet och den möjlighet som redogjorts för i föregående stycke gäller fakturor som avser leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster på medlemsstatens territorium och av fakturor som mottas av näringsidkare som är etablerade där.

Det föreslås inte att möjligheterna enligt artikel 247.2 ska utnyttjas i mervärdesskattelagen. Näringsidkaren kan alltså även i fortsättningen välja om fakturor och andra verifieringar ska bevaras i elektronisk form eller i pappersform.

3.5 Förutsättningar för avdragsrätt

Faktureringsdirektivet ändrar inte momsdirektivets bestämmelser om de innehållsliga eller formella villkoren för avdrag annat än i fråga om artikelhänvisningarna. Enligt momsdirektivet krävs det för avdragsrätt bl.a. att den skattskyldige innehar en faktura för vilken det säkerställts att kraven enligt artikel 233 på ursprungets äkthet och uppgifternas integritet och läsbarhet är uppfyllda. Enligt faktureringsdirektivets ingress är sådana krav på säkerställande nödvändiga, eftersom fakturorna måste återge verkliga leveranser eller tillhandahållanden.

Enligt förslaget till lag ska bestämmelser om säkerställande enligt artikel 233 tas in i 209 g §.

I 102 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen ställs som formellt villkor för avdragsrätt i regel att den skattskyldige över den nyttighet som köpts har en av köparen utfärdad faktura som uppfyller lagens krav på informationsinnehåll. I enlighet med EU-domstolens dom (C-342/87) anses fakturan inte uppfylla kraven i lagen på de uppgifter som ska ingå i fakturan, om uppgifterna inte överensstämmer med verkligheten. I 209 e § 3 mom. i lagförslagen konstateras det för tydlighetens skull, på motsvarande sätt som i gällande 209 b § 4 mom., uttryckligen att det med det skattebelopp som ska anges i fakturan avses den skatt som säljaren är skyldig att betala för i fakturan avsedd försäljning eller del av försäljning.

Villkoret för avdragsrätt, innehavet av en faktura, är alltså inte uppfyllt om de uppgifter i fakturan som gäller säljare, levererade nyttigheter och skattegrund inte svarar mot de transaktioner som faktiskt ägt rum mellan säljare och köpare. I så fall är naturligtvis inte heller det innehållsliga villkoret för avdragsrätt uppfyllt. Kravet på innehav av en korrekt faktura innebär också att fakturan ska vara läsbar eller fås fram i läsbar form hos köparen under hela förvaringstiden.

Avdragsrätten behöver därmed inte, utöver att den är kopplad till innehavet av en faktura som uppfyller kraven på informationsinnehåll, kopplas till uppfyllandet av den skyldighet som gäller säkerställande enligt

209 g § i lagförslaget. Det föreslås alltså att paragrafen förblir oförändrad till sitt innehåll.

3.6 Periodisering av gemenskapsinterna transaktioner

Faktureringsdirektivet innehåller två ändringar i fråga om när mervärdesskatt blir utkrävbar vid gemenskapsinterna transaktioner.

Momsdirektivets bestämmelser om när utkrävbarhet av mervärdesskatt uppstår vid gemenskapsintern varuförsäljning till en annan medlemsstat och motsvarande bestämmelser om varuförvärv har tolkats på olika sätt av medlemsstaterna. En del av medlemsstaterna har ansett att också de fakturor som har utfärdats före den tidpunkt då varorna levererats inverkar på när mervärdesskatten blir utkrävbar, medan andra har ansett att fakturor som utfärdats före leveransmånaden inte har någon betydelse för utkrävbarheten. Bestämmelserna i vår mervärdesskattelag har utarbetats utifrån den senare ståndpunkten.

Medlemsstaternas olika tolkningar innebär att jämförbarheten har minskat mellan de uppgifter som säljarna uppger om den gemenskapsinterna varuförsäljningen i sammandragsdeklarationerna och de uppgifter som köparna uppger om de gemenskapsinterna varuförvärven i skattedeklarationen.

Syftet med faktureringsdirektivet är i detta fall att göra momsdirektivets bestämmelser tydligare för att säkerställa enhetligheten i fråga om uppgifterna i sammandragsdeklarationerna och rättidigheten hos det informationsutbyte som sker med hjälp av deklarationerna. Enligt den ändrade bestämmelsen uppstår utkrävbarheten av mervärdesskatt inom den gemenskapsinterna varuförsäljningen när fakturan utfärdas eller när tidsfristen för utfärdande går ut, om någon faktura inte har utfärdats dessförinnan. Enligt den nya bestämmelsen i direktivet ska en faktura över gemenskapsintern varuförsäljning utfärdas senast den månad då transaktionen äger rum, dvs. den femtonde dagen i den månad som följer på den månad då den beskattningsgrundande händelsen inträffade. När det gäller tidpunkten för när mervärdesskatt blir utkrävbar för gemenskapsinterna varuförvärv har motsvarande bestämmelse införts.

Genom faktureringsdirektivet har momsdirektivet dessutom ändrats så att det för tydlighetens skull uttryckligen konstateras att de allmänna bestämmelser om kontinuerliga prestationer och förskottsbetalningar som ingår i direktivet inte ska tillämpas på gemenskapsintern varuförsäljning.

De bestämmelser som gäller periodisering av gemenskapsinterna transaktioner i 138 a och 138 b § i mervärdesskattelagen ska anses motsvara de nya direktivbestämmelserna, och lagen behöver därmed inte ändras i detta avseende. Det föreslås att det tas in en bestämmelse om tidsfrister för utfärdande av fakturor för gränsöverskridande försäljning och tillhandahållande av tjänster.

Bestämmelserna i 15 § 1 mom. 2 punkten och 15 § 2 mom. om när skyldigheten att betala skatt uppkommer i fråga om förskottsbetalning för försäljning av varor och tjänster och i fråga om försäljning av varor och tjänster där försäljningen pågår kontinuerligt, gäller i princip även gemenskapsintern varuförsäljning. Eftersom gemenskapsintern varuförsäljning är skattefri, har det t.ex. inte haft någon betydelse i praktiken att tillämpningen av ändringarna i skattesatsen bundits till den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt har uppkommit. Det föreslås att lagen ska ändras så att dessa bestämmelser inte ska gälla gemenskapsintern varuförsäljning. Skyldigheten att betala skatt uppkommer sålunda vid den tidpunkt då varan levereras både i fråga om gemenskapsintern varuförsäljning och gemenskapsinterna varuförvärv.

Vidare har en bestämmelse tagits in i momsdirektivet genom faktureringsdirektivet enligt vilken leveranser av varor från en medlemsstat till en annan som pågår kontinuerligt under längre tid än en kalendermånad anses äga rum vid utgången av varje kalendermånad. Det föreslås att motsvarande bestämmelse ska tas in i mervärdesskattelagen.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte några direkta konsekvenser för skatteintäkterna och den bedöms inte heller ha några betydande statsfinansiella konsekvenser.

Genom faktureringsdirektivet samordnas och förenklas EU:s bestämmelser om fakturering inom mervärdesbeskattningen och främjas elektronisk fakturering, och på så sätt underlättas företagens administrativa börda och befördras de betydande kostnadsbesparingar som kan nås med hjälp av elektronisk fakturering. Den bestämmelse i faktureringsdirektivet som anger vilken medlemsstats faktureringsbestämmelser som ska tillämpas i vilket sammanhang gör situationen klarare än för närvarande och ökar företagets rättssäkerhet.

Den viktigaste ändringen är att de rättsliga hindren för elektronisk fakturering i momsdirektivet nu undanröjs i och med att pappersfakturor och elektroniska fakturor blir likvärdiga i hela EU. Enligt den bedömning som gjordes i samband med utarbetande av det åtgärdsprogram som syftar till att minska företagens administrativa bördor kan de administrativa kostnader som mervärdesbeskattningen ger upphov till på medellång sikt sänkas med 18 miljarder euro, om alla fakturor skickas elektroniskt (KOM(2009)15). Enligt en undersökning som kommissionen genomförde 2007 (SEPA: potential benefits at stake) kunde elektronisk fakturering mellan företagen ge årliga kostnadsbesparingar på upp till 38 miljarder inom EU. Denna undersökning grundar sig på uppskattade värden enligt vilken elektronisk fakturering sänker de kostnader pappersfaktureringen ger upphov till med 70–75 procent, kostnaderna för en pappersfaktura är 1,13–1,65 euro och 80–90 procent av fakturorna är pappersfakturor.

Företagen bedriver i allt större utsträckning sin verksamhet på flera olika medlemsstaters territorium och tvingas därmed tillämpa olika medlemsstaters bestämmelser om fakturering. Företagen effektiviserar också sin verksamhet genom att koncentrera faktureringsfunktionen inom EU-området som helhet till någon av sina enheter eller till en utomstående tjänsteleverantör. Att bestämmelserna om fakturering har varierat i de olika medlemsstaterna har ökat företagets administrativa börda. Harmoniserade och förenklade bestämmelser om fakturering är därför ägnade att sänka kostnaderna för fakturering för de företag som bedriver handel över gränserna. Samma verkan har de bestämmelser som

främjar elektronisk fakturering genom att kraven i fråga om elektronisk fakturering i det gällande momsdirektivet slopas.

Finland har genomfört första faktureringsdirektivet genom att utnyttja alla de möjligheter direktivet ger till att ur företagets perspektiv åstadkomma så enkla och smidiga regler som möjligt för fakturering, med undantag för förvaringsplats. Därför ger en del av ändringarna i faktureringsdirektivet inte upphov till några innehållsliga ändringar i vår mervärdesskattelag. Det viktigaste exemplet på detta är villkoren för fakturering på elektronisk väg. I mervärdesskattelagen föreskrivs det inte om några andra villkor för elektronisk fakturering än mottagarens samtycke, och lagförslaget ger därmed inte upphov till några egentliga ändringar i fråga om dessa.

Förslaget kräver att vissa ändringar företas i företagets faktureringsystem.

Fastställande av ett datum för när mervärdesskatten ska bli utkrävbar i fråga om gemenskapsinterna transaktioner och en tidsfrist för fakturering av sådana transaktioner kommer att förbättra kvaliteten på de uppgifter om de aktuella transaktionerna som utväxlas mellan medlemsstaterna.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtanden har lämnats av Skatteförvaltningen, handels- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet, statskontoret, Centralhandelskammaren, Finlands Näringsliv rf, Företagarna i Finland, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Centralhandelsförbundet, Servicearbetsgivarna rf, Finlands Kommunförbund, Ficom ry, KHT-yhdistys - Föreningen CGR ry, GRM-revisorer rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Resebyråbranschens förbund i Finland rf, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry och Suomen Veroasiantuntijat ry.

6 Samband med internationella fördrag och skyldigheter

De föreslagna ändringarna baserar sig till största delen på Europeiska unionens faktureringsdirektiv, som är en ändring av momsdirektivet. Medlemsstaterna ska tillämpa den lagstiftning som direktivet förutsätter från och med den 1 januari 2013.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

2 a §. I paragrafen bestäms det om den senare köparens skattskyldighet vid sådana trepartsaffärer som avses i 72 g § där varorna i anslutning till gemenskapsintern varuförsäljning transporteras direkt från en annan medlemsstat till Finland till den senare köparen, till vilken den som gjort ett gemenskapsinternt förvärv har sålt varorna vidare. Hänvisningen till 209 b § ändras till en hänvisning till 209 e §, där det enligt lagförslaget föreskrivs om de uppgifter som en faktura ska innehålla.

Dessutom föreslås det att paragrafen ändras på så sätt att man där beaktar 209 a § 4 mom. i lagförslaget, med stöd av vilket den föreslagna 209 e § inte ska tillämpas i detta fall om vidareförsäljaren har uppgjort fakturan, utan i stället bestämmelserna i säljarens etableringsmedlemsstat i enlighet med artikel 219a.2. Vidareförsäljaren är då inte etablerad i Finland, utan i en annan medlemsstat. De krav som gäller fakturor har harmoniserats genom momsdirektivet, varför ändringen inte har någon betydelse i praktiken.

16 a §. I paragrafen föreskrivs det om när skyldigheten att betala skatt uppkommer i fråga om gemenskapsinternt varuförvärv. Det föreslås att nya 2—4 mom. fogas till paragrafen.

I 15 § föreskrivs det om när skyldigheten att betala skatt uppkommer vid försäljning av varor och tjänster. Enligt 15 § 1 mom. 2 punkten uppkommer skyldigheten att betala skatt när vederlaget eller en del av det har influtit innan den sålda varan har levererats eller tjänsten utförts. I 2 mom. föreskrivs det om tidpunkten när skattefordringen uppkommer i fråga om varor och tjänster där försäljningen pågår kontinuerligt. Bestämmelserna gäller i princip också gemenskapsintern varuförsäljning. Eftersom gemenskapsintern varuförsäljning är skattefri, har det t.ex. inte haft någon betydelse i praktiken att tillämpningen av ändringarna i skattesatsen bundits till den tidpunkt då skyldigheten att betala skatt har uppkommit. I 138 a och 138 b § finns bestämmelser om till vilken tidpunkt gemenskapsintern försäljning av en vara och

gemenskapsinternt varuförvärv ska hänföras för anmälan.

Genom faktureringsdirektivet har artikel 67 i momsdirektivet ändrats så att det för tydlighetens skull uttryckligen konstateras att de allmänna bestämmelser om kontinuerliga prestationer och förskottsbetalningar som ingår i direktivet inte tillämpas på gemenskapsintern varuförsäljning.

I 16 a § 3 mom. föreslås det att man i enlighet med direktivet ska föreskriva att 15 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. inte ska tillämpas på gemenskapsintern varuförsäljning. Skyldigheten att betala skatt uppkommer sålunda vid den tidpunkt då varan levereras både i fråga om gemenskapsintern varuförsäljning och gemenskapsinternt varuförvärv.

Det föreslås att man i 4 mom. tar in en specialbestämmelse i enlighet med den bestämmelse som genom faktureringsdirektivet har fogats till artikel 64.2 i momsdirektivet och gäller gemenskapsintern varuförsäljning som sker i form av kontinuerliga leveranser i över en kalendermånad. Sådana leveranser anses ha ägt rum vid utgången av varje kalendermånad. En motsvarande bestämmelse som gäller gemenskapsinternt varuförvärv tas in i 2 mom. Enligt artikel 68.2 i momsdirektivet ska det gemenskapsinterna förvärvet av varor anses äga rum vid den tidpunkt då leverans av liknande varor inom medlemsstatens territorium anses äga rum.

Då bestämmelserna om fortlöpande prestationer i 15 § 2 och 3 mom. i mervärdesskattelagen utfärdades, konstaterades det i motiveringen till regeringspropositionen (RP 136/2009 rd) att prestationer av kontinuerlig karaktär avser försäljning som pågår kontinuerligt och där vederlaget bestäms på grundval av tid, exempelvis uthyrning. Försäljning av kontinuerlig karaktär där vederlaget baseras på levererad kvantitet är enligt motiveringen däremot inte en sådan prestation.

Detta innebär att de föreslagna bestämmelserna om gemenskapsintern varuförsäljning och gemenskapsinternt varuförvärv av kontinuerlig karaktär endast ska tillämpas i en sådan undantagssituation där vederlaget bestäms på grundval av tid. När det gäller ge-

menskapsintern varuförsäljning eller gemenskapsinternt varuförvärv av kontinuerlig karaktär där vederlaget baseras på levererad kvantitet, uppkommer skyldigheten att betala skatt enligt när varorna levereras och tas emot. Båda situationerna leder alltså till samma slutresultat, dvs. att skyldigheten att betala skatt uppkommer varje kalendermånad.

18 b §. I paragrafen räknas de affärstransaktioner upp för vilka överföring av varor till en annan medlemsstat inte räknas som sådan försäljning av varor som avses i 18 a §. Paragrafens 1 mom. 1 punkt gäller överföring av varor till en annan medlemsstat för en arbetsprestation som säljs åt överföraren och som ska utföras på varan.

Bestämmelsen baserar sig på artikel 17.2 f i momsdirektivet. Punkten i direktivet har ändrats genom faktureringsdirektivet så att den förutom arbetsprestationer som ska utföras på en vara även gäller en värdering av varan. Det föreslås att 1 mom. 1 punkten i paragrafen ändras på motsvarande sätt.

Enligt 209 n § i lagen ska den skattskyldige föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten. En bestämmelse som motsvarar den gällande 209 n § har tagits in i 209 r § i lagförslaget. Denna skyldighet gäller i fortsättningen också varor som överförs för värdering. I 1 § 7 mom. i mervärdesskatteförordningen (50/1994) föreskrivs det att den som utför arbetet i sin bokföring ska identifiera varor som överförts till honom för en arbetsprestation eller värdering. Förordningen ska ändras så att man på finska använder uttrycket "arviointi" i stället för "arvonmääritys". Den sistnämnda ändringen grundar sig på artikel 243.2 i momsdirektivet.

63 g §. I denna paragraf föreskrivs det om trepartsaffärer i situationer där den som gör ett gemenskapsinternt förvärv vid förvärvet använder ett mervärdesskattenummer som getts i Finland och varutransporten varken inleds eller upphör i Finland. Gemenskapsinternt varuförvärv anses inte ske i Finland, om de villkor som räknas upp i bestämmelsen är uppfyllda. Enligt 5 punkten ska en faktura

beträffande vidareförsäljning av en vara överensstämja med 209 b § eller motsvarande bestämmelser. Med det senare avses bestämmelser i den medlemsstat där varutransporten upphör, dvs. där vidareförsäljningen av varan sker.

Enligt lagförslaget ska bestämmelser om krav på vilka uppgifter en faktura ska innehålla finnas i 209 e § i stället för 209 b §.

Enligt artikel 219a, som genom faktureringsdirektivet har fogats till momsdirektivet, tillämpas på faktureringen i regel den medlemsstats bestämmelser där försäljningen enligt bestämmelserna i avdelning 5 i direktivet sker. Om varuöverlåtaren gör upp en faktura och inte är etablerad i beskattningsstaten, och köparen är skattskyldig för försäljningen, tillämpas dock bestämmelserna i säljarens etableringsmedlemsstat på det sätt som avses i artikeln.

Enligt artikel 219a tillämpas alltså inte lagförslagets 209 e § i en situation som avses i 63 g §, utan i stället bestämmelserna i vidareförsäljarens etableringsstat eller i beskattningsstaten för vidareförsäljningen. Av denna anledning föreslås det att hänvisningen i 63 g § 5 punkten i paragrafen ändras. De krav som gäller fakturor har harmoniserats genom momsdirektivet, varför ändringen inte har någon betydelse i praktiken.

69 b §. I 2 punkten föreskrivs det om när tjänster som gäller lös egendom och som överlåtits till någon annan än en näringsidkare ska anses vara sålda i Finland. Det föreslås att punkten ändras, så att man på finska i stället för "irtaimen esineen arvonmääritys" använder uttrycket "irtaimen esineen arviointi", vilket bättre motsvarar artikel 54.2 b i momsdirektivet.

72 g §. I paragrafen föreskrivs det om skattefrihet vid gemenskapsinternt varuförvärv i situationer med trepartsaffärer där en vara i samband med gemenskapsintern varuförsäljning transporterats direkt från en annan medlemsstat till Finland till följande köpare som är skattskyldig för vidareförsäljning som den som gjort gemenskapsinternt varuförvärv har utfört i Finland. Enligt 1 punkten är ett villkor för skattefrihet det att köparen är en utländsk näringsidkare som inte har ett fast driftställe i Finland.

Enligt artikel 192a i momsdirektivet ska en näringsidkare som har ett fast etableringsställe inom den medlemsstats territorium där skatten för varuöverlåtelsen eller utförandet av tjänsten ska betalas, vid tillämpningen av direktivets bestämmelser om skyldighet att betala skatt anses vara en näringsidkare som inte är etablerad inom den medlemsstaten om etableringsstället inte deltar i överlåtandet eller utförandet i fråga. Närmare bestämmelser om detta finns i artiklarna 53 och 54 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

Av denna anledning föreslås det att 72 g § 1 punkten preciseras så att det är avgörande för tillämpning av paragrafen huruvida den utländska köparen i Finland har ett sådant fast driftställe som deltar i försäljningen av varor som säljs vidare.

80 a §. I denna paragraf föreskrivs det om hur belopp i utländsk valuta omräknas till euro. Bestämmelsen baserar sig på artikel 91.2 i momsdirektivet.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att man vid omräkningen även kan tillämpa den valutakurs som noterats av Europeiska centralbanken. Ändringen grundar sig på en ändring av artikel 91.2 som gjorts genom faktureringsdirektivet. Enligt den ändrade punkten i direktivet får medlemsstaterna kräva att den skattskyldige underrättar dem om att denna möjlighet utnyttjats. Den skattskyldige behöver inte använda Europeiska centralbankens omvandlingskurs i alla sina fakturor, även om medlemsstaten förutsätter en anmälan om att kursen i fråga används. Det föreslås inte att en sådan anmälningskyldighet tas in i mervärdesskattelagen.

102 a §. I denna paragraf föreskrivs det om förutsättningar för avdragsrätt. Enligt 1 mom. är en förutsättning för avdragsrätten att den skattskyldige över den produkt som köpts har en av säljaren utfärdad faktura enligt 209 b eller 209 c §.

Eftersom bestämmelser som motsvarar gällande 209 b och 209 c § tas in i 209 e och 209 f § i lagförslaget, justeras hänvisningen enligt det.

Enligt 209 a § 4 mom. i lagförslaget tillämpas bestämmelserna i mervärdesskattela-

gen inte på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och säljaren gör upp fakturan för försäljningen. Därför föreslås det att 102 a § 1 mom. ändras så att fakturan i en sådan situation ska överensstämma med sådana bestämmelser i säljarens etableringsmedlemsstat som motsvarar 209 e §. I enlighet med 209 a § 4 mom. avses med etableringsmedlemsstat en medlemsstat där det fasta driftställe var varor överläts eller tjänster utförs finns eller, om överlåtelsen eller utförandet av tjänster inte sker på ett fast driftställe, den medlemsstat där säljaren har sin hemort. De krav som gäller fakturor har harmoniserats genom momsdirektivet, varför ändringen inte har någon betydelse i praktiken. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätts för avdragsrätten dessutom enligt 2 mom. att den skattskyldige själv uppgör en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet.

Dessutom justeras hänvisningen i 2 mom.

121 g §. I det gällande 3 mom. hänvisas det till 209 g—209 i § som gäller skyldigheten att lämna en utredning i anslutning till en överföring av rättigheter och skyldigheter att justera avdrag gällande en fastighetsinvestering. Eftersom bestämmelser som motsvarar gällande 209 g och 209 i § tas in i 209 k och 209 m § i lagförslaget, justeras hänvisningen enligt det.

121 i §. I gällande 1 och 2 mom. hänvisas det till den i 209 g § avsedda utredning som ska ges i anslutning till en överföring av rättigheter och skyldigheter att justera avdrag gällande en fastighetsinvestering. Enligt lagförslaget tas en bestämmelse som motsvarar 209 g § in i 209 k §. Hänvisningarna justeras enligt det.

134 §. Formuleringen i paragrafen preciseras så att den bättre motsvarar kapitlets innehåll.

138 b §. I paragrafen justeras hänvisningen.

169 §. I gällande 2 mom. hänvisas det till verifikationer och annat material som i enlighet med 209 j—209 m § lagras elektroniskt

utomlands. Eftersom bestämmelser som motsvarar 209 j—209 m § tas in i 209 n—209 q § justeras hänvisningen.

170 a §. I denna paragraf ska det i stället för 209 o § hänvisas till den motsvarande 209 s § i lagförslaget.

173 a §. Eftersom det i 1 mom. hänvisas till författningar som redan har upphävts genom nya EU-rättsakter ska hänvisningarna justeras. I 2 mom. hänvisas det i stället för 209 j—209 m § till de motsvarande bestämmelserna i 209 n—209 q § i lagförslaget. Dessutom ska uttryckssätt av momentet justeras.

209 a §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om skyldighet att ge en faktura. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 b § i lagförslaget, och i 209 a § föreskrivs det om i vilka situationer bestämmelserna om fakturering i Finlands mervärdesskattelag ska tillämpas. Paragrafen grundar sig på artikel 219a i momsdirektivet.

Paragrafen gäller de skyldigheter som avses i 209 b—209 g § och som gäller skyldighet att ge en faktura, tidpunkten för när den ska ges, fakturans innehåll och garanterande av ursprungets äkthet samt säkerställande av att uppgifterna hålls oförändrade och läsbara. Lagförslagets 209 n och 209 o § gällande skyldigheter i anslutning till förvaringen av fakturor tillämpas också i fortsättningen i enlighet med de specialregler som anges i de bestämmelserna.

I paragrafens 1 mom. föreslås en huvudregel för tillämpningen, vilken motsvarar gällande praxis. I 2 och 3 mom. utvidgas tillämpningsområdet till fakturor för försäljning som sker annanstans inom EU-området och utanför EU då säljaren på det sätt som avses i bestämmelsen är etablerad i Finland. De finländska bestämmelserna tillämpas om varor överläts eller tjänster utförs vid ett fast driftställe som finns i Finland. Om överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster inte sker på ett fast driftställe, är det avgörande att säljarens hemort är här.

I fråga om försäljning som sker i andra medlemsstater är en förutsättning dessutom att köparen är skattskyldig med stöd av sådana bestämmelser i en annan medlemsstat som motsvarar 2 a eller 9 §. Det gäller sålunda en situation där säljaren inte i medlemsstaten i

fråga har sin hemort eller ett fast driftställe som deltar i överlåtandet av varorna eller utförandet av tjänsterna. Om köparen gör upp en faktura, tillämpas emellertid huvudregeln i 1 mom. och bestämmelserna om fakturering i mervärdesskattelagen tillämpas då inte.

En specialbestämmelse som gäller försäljning som sker i andra medlemsstater ska alltså tillämpas både på sådana tjänster inom ramen för försäljningslandets huvudregel för försäljning av tjänster mellan näringsidkare som avses i 65 § i mervärdesskattelagen och på all annan försäljning av tjänster och varor för vilken köparen är skattskyldig på den grunden att säljaren inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas.

På dessa tjänster som avses i 65 § och som ska beskattas i köparens stationeringsland tillämpas artikel 196 i momsdirektivet, enligt vilken mervärdesskatt ska betalas av näringsidkare som är mottagare av en tjänst eller icke beskattningsbara juridiska personer registrerade till mervärdesskatt som inte är näringsidkare, om den som tillhandahåller tjänsterna inte är etablerad i medlemsstaten. I fråga om försäljning av el, värme eller kyla samt gas genom nät finns en egen specialbestämmelse, dvs. artikel 195, enligt vilken mervärdesskatt ska betalas av en mottagare som har mervärdesskattenummer om inte säljaren är etablerad i beskattningsstaten. Det finns också en egen, för medlemsstaterna obligatorisk specialbestämmelse om skattskyldighet för den senare köparen av en vara vid trepartsaffärer. Bestämmelser om andra tjänster och varor finns i artikel 194 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna kan föreskriva att mottagaren är skattskyldig om varuöverlåtaren eller den som utför en tjänst inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas.

I 4 mom. begränsas tillämpningsområdet i fråga om försäljning som görs i Finland av en säljare som är etablerad i en annan medlemsstat och för vilken köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig. Också denna bestämmelse tillämpas endast om det är säljaren som gör upp fakturan. Om det är köparen som gör upp fakturan tillämpas alltså enligt huvudregeln mervärdesskattelagens bestämmelser om fakturering. I momentet anges det när säljaren anses vara etablerad i en annan

medlemsstat. Om säljaren inte är etablerad inom EU:s territorium på det sätt som avses i förslaget till bestämmelse, tillämpas alltså alltid Finlands bestämmelser i enlighet med huvudregeln i 1 mom. om försäljningen sker i Finland.

Specialbestämmelsen i 4 mom. i förslaget motsvarar sålunda de specialbestämmelser i 2 och 3 mom. som gäller försäljning som sker i andra medlemsstater.

I 5 mom. definieras det närmare vad som i 2 och 4 mom. avses med fast driftställe där säljaren överlåter varor eller utför tjänster.

209 b §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om utfärdande av elektroniska fakturor, om samlingsfakturor samt om vilka uppgifter en faktura ska innehålla. I lagförslaget föreskrivs det i 209 d § att mottagarens samtycke behövs för elektroniska fakturor och om när samlingsfakturor kan utfärdas. I 209 c § föreslås bestämmelser om vilka uppgifter en faktura ska innehålla. Det föreslås också att bestämmelser om skyldigheten att utfärda en faktura ska ingå i 209 b §.

Paragrafen motsvarar i huvudsak den gällande 209 a §, även om strukturen i viss mån ändrats. I skyldighetens omfattning görs två ändringar.

Enligt förslaget behöver man fortfarande inte utfärda en faktura för annan skattefri försäljning än sådan som berättigar till återbäring av den skatt som ingår i köpet. Med avvikelse från gällande bestämmelser ska man dock för sådan här skattefri försäljning till näringsidkare och juridiska personer enligt 1 mom. 3 punkten i den föreslagna paragrafen utfärda en faktura om försäljningen sker i en annan medlemsstat. Detta gäller emellertid inte försäljning av finansierings- och försäkringstjänster. Faktureringskyldigheten gäller sådan försäljning i en annan medlemsstat som enligt de bestämmelser i momsdirektivet som räknas upp i den föreslagna paragrafen skulle vara skattefri om den skedde i Finland. Eftersom bestämmelserna om fakturering i mervärdesskattelagen enligt 209 a § 2 och 3 mom. i lagförslaget ska tillämpas på försäljning som sker i en annan medlemsstat endast om köparen i princip är skattskyldig för försäljningen och varorna överläts eller tjänsterna utförs på ett fast driftställe i Finland eller, då varuöverlåtelsen eller utföran-

det av tjänsterna inte sker på något fast driftställe, om säljarens hemort är i Finland, gäller också den föreslagna skyldigheten att utfärda en faktura för skattefri försäljning endast sådan försäljning.

Ändringen grundar sig på artikel 221.3 i momsdirektivet, enligt vilken medlemsstaterna får befria näringsidkare från skyldigheten att utfärda en faktura för de i bestämmelsen uppräknade skattefria leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som utförs på medlemsstaternas territorium. Enligt artikel 219a.2 i momsdirektivet ska faktureringen omfattas av reglerna i den medlemsstat där leverantören eller tillhandahållaren är etablerad på det sätt som anges i bestämmelsen, då det är fråga om gränsöverskridande överlåtelse och tillhandahållande och överlåtaren eller tillhandahållaren inte är etablerad i den medlemsstat där överlåtelsen eller tillhandahållandet sker och köparen är skyldig att betala skatt. På grund av den här bestämmelsen måste man anse att artikel 221.3 endast kan tillämpas om villkoren enligt båda bestämmelserna är uppfyllda. Med andra ord ska det alltid utfärdas en faktura över all annan sådan gränsöverskridande skattefri försäljning som avses i direktivet än försäljning av finansierings- och försäkringstjänster om köparen är skattskyldig och mottagaren är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare.

I fakturan ska det då anges att det är fråga om omvänd skatteskyldighet, dvs. säljaren behöver inte veta huruvida försäljningen är skattepliktig eller skattefri i den medlemsstat där skatten ska betalas. Till den del det är fråga om försäljning av tjänster enligt en sådan bestämmelse i den medlemsstat där skatten ska betalas som motsvarar 65 § i mervärdesskattelagen följer dock ett behov att utreda den skattemässiga behandlingen av att man enligt 162 e § i lagen inte behöver lämna in en sammandragsdeklaration om försäljningen av tjänster är skattefri i beskattningsstaten.

I situationer där överlåtaren eller tillhandahållaren är etablerad i beskattningslandet avgörs skyldigheten att utfärda en faktura med stöd av bestämmelserna i det landet.

En annan ändring i innehållet görs i 3 mom. 1 punkten. I enlighet med artikel

220.1 punkt 4 föreslås det att det ska föreskrivas att förskottsbetalningar inte leder till skyldighet att utfärda en faktura då det är fråga om gemenskapsintern varuförsäljning. I fråga om sådan försäljning ska en faktura sålunda göras upp först då varorna har levererats.

209 c §. Den gällande paragrafen innehåller lindrigare villkor för de uppgifter som en faktura ska innehålla. Motsvarande bestämmelser tas in i 209 f §, och i 209 c § föreskrivs det om tidsfristen för utfärdande av fakturor.

Tidsfristen gäller endast fakturor som gäller gemenskapsintern varuförsäljning samt sådan gränsöverskridande försäljning av tjänster till näringsidkare och juridiska personer som är införda i registret över mervärdesskattskyldiga för vilken köparen är skattskyldig i en annan medlemsstat. Tidsfristen binds till den kalendermånad då varan levererades eller tjänsten tillhandahölls.

Det anses att fakturan har lämnats vid den tidpunkt då den som gjort upp fakturan har gjort den tillgänglig för mottagaren. En elektronisk faktura kan t.ex. sändas direkt till mottagaren, t.ex. med e-post, eller via en eller flera tjänsteleverantörer eller göras tillgänglig för mottagaren på en webbplats eller på något annat sätt.

Paragrafen grundar sig på artikel 222 i momsdirektivet.

209 d §. Den gällande paragrafen innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som ska ingå i de utredningar som krävs för vissa avdrag. Motsvarande bestämmelser tas in i 209 h § i lagförslaget. I 209 d § föreslås bestämmelser om villkor för elektroniska fakturor och om samlingsfakturor.

I 1 mom. bestäms det i analogi med den första meningen i det gällande 209 b § 1 mom. att en faktura som avses i 209 a § kan utfärdas elektroniskt om mottagaren samtycker till det. Dessutom tas en definition av elektronisk faktura in i 1 mom., vilken baserar sig på artikel 217 i momsdirektivet. Eftersom elektroniska fakturor enligt lagförslaget inte omfattas av andra specialkrav än pappersfakturor, har definitionen närmast betydelse vid tillämpning av 209 d §.

I 2 mom. tas en bestämmelse in som motsvarar den sista meningen i det gällande

209 b § 1 mom. Bestämmelsen grundar sig på artikel 223 i momsdirektivet.

209 e §. De bestämmelser om en fakturas innehåll som funnits i 209 b § 2—5 mom. tas enligt förslaget in i denna paragraf.

I det inledande stycket i 1 mom. konstateras det för tydlighetens skull uttryckligen att de uppgifter som ska finnas på en faktura får vara skrivna på valfritt språk. Enligt 209 i § 2 mom. i lagförslaget kan Skatteförvaltningen vid behov i samband med kontroll kräva att en faktura översätts.

Den bestämmelse som tas in i 209 e § 1 mom. 10 punkten avviker från den gällande 209 b § 2 mom. 10 punkten i det att det skattelepp som ska betalas i stället för i euro ska anges i den medlemsstats valuta där försäljningen sker. Ändringen föranleds av att bestämmelserna i Finlands mervärdesskattelag enligt lagförslaget ska tillämpas på fakturering i en sådan situation som avses i 209 a § 3 mom. 1 punkten, även om försäljningen sker i en annan medlemsstat. För närvarande har det i alla situationer avgörande betydelse att försäljningen sker i Finland. Omräkningen ska göras med den omvandlingskurs som anges i 80 a § i lagförslaget. Man behöver inte anteckna i fakturan vilken omvandlingskurs som använts. Kravet att man i fakturan ska ange valutan för den skatt som betalas ska enligt förslaget endast gälla försäljning som sker inom EU:s territorium.

De bestämmelser som ingår i gällande 209 b § 2 mom. 11 punkten fördelas på 209 e § 1 mom. 11 och 12 punkten.

Bestämmelsen om en anteckning om skattefri försäljning tas in i 11 punkten. Bestämmelsen avviker från den gällande lagen i det att det i stället för att ange grunden för skattefriheten räcker med en anteckning om skattefrihet. Såsom för närvarande kan man också alternativt göra en anteckning genom att hänvisa till den relevanta bestämmelsen i mervärdesskattelagen eller momsdirektivet.

Bestämmelsen om krav på en anteckning om skattefrihet tas in i 12 punkten. Till skillnad från gällande bestämmelser ska uppgiften "omvänd skattskyldighet" eller ett motsvarande uttryck på något annat språk anges i fakturan. Enligt momsdirektivet är det motsvarande uttrycket på finska "käännetty verovalvollsisuus" och på engelska "Reverse

charge". För närvarande görs anteckningen genom att man meddelar grunden för köparens skattskyldighet eller hänvisar till den relevanta bestämmelsen i mervärdesskattelagen eller momsdirektivet. Den föreslagna bestämmelsen baserar sig på artikel 226.11a i momsdirektivet. Eftersom Finlands mervärdesskattelag enligt lagförslaget ska tillämpas i en sådan situation som avses i 209 a § 3 mom. 1 punkten även om försäljningen sker i en annan medlemsstat, konstateras det i den föreslagna bestämmelsen att köparens skattskyldighet också kan grunda sig på en annan medlemsstats bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § i mervärdesskattelagen.

Vid gränsöverskridande varu- och tjänsteförsäljning som enligt direktivet är skattefri och där säljaren inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas och för vilken köparen i princip är skattskyldig räcker det att man gör en anteckning om omvänd betalningsskyldighet i fakturan. Säljaren behöver sålunda inte ta reda på huruvida försäljningen av en tjänst eller en vara är skattefri i den medlemsstat där skatten ska betalas. Till den del det är fråga om försäljning av tjänster enligt en sådan bestämmelse i den medlemsstat där skatten ska betalas som motsvarar 65 § i lagen behöver dock den skattemässiga behandlingen utredas eftersom man enligt 162 e § i lagen inte behöver lämna in en sammandragsdeklaration om försäljningen av tjänster är skattefri i beskattningsstaten.

I 209 e § 1 mom. 13 punkten tas ett nytt krav in för situationer där köparen själv gör upp fakturan. Enligt det ska uppgiften "självfakturerings" eller en motsvarande uppgift på något annat språk anges. Enligt momsdirektivet är det motsvarande uttrycket på finska "itselaskutus" och på engelska "Self-billing". Bestämmelsen baserar sig på artikel 226.10a i momsdirektivet.

I 209 b § 2 mom. 13 punkten i den gällande lagen föreskrivs det om de uppgifter som ska anges i en faktura vid tillämpning av det förfarande med marginalbeskattning i fråga om begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter som avses i 79 a § i mervärdesskattelagen. Fakturan ska innehålla en uppgift om att förfarandet tillämpas eller en hänvisning till den nämnda paragrafen eller

till en relevant bestämmelse i momsdirektivet. En bestämmelse om de uppgifter som ska anges i fakturan i fråga om dessa marginalbeskattningsförfaranden tas in i 209 e § 1 mom. 15 punkten i lagförslaget. Till skillnad från nu specificeras det i den föreslagna bestämmelsen vilket förfarande som använts med de uttryck som anges i bestämmelsen eller med motsvarande uttryck på något annat språk. Bestämmelsen baserar sig på artikel 226.14 i momsdirektivet. En anteckning om att försäljningspriset inte innehåller skatt som får dras av krävs fortfarande inte, men en sådan anteckning kan ändå rekommenderas i praktiken, eftersom köparen inte får dra av skatten.

I 209 b § 2 mom. 14 punkten i den gällande lagen föreskrivs det om de uppgifter som ska anges i en faktura vid tillämpning av det förfarande med marginalbeskattning i fråga om resebyråtjänster som avses i 80 § i mervärdesskattelagen. Fakturan ska innehålla en uppgift om att förfarandet tillämpas eller en hänvisning till den nämnda paragrafen eller till en relevant bestämmelse i momsdirektivet. En bestämmelse om de uppgifter som ska anges i fakturan i fråga om detta marginalbeskattningsförfarande tas in i 209 e § 1 mom. 16 punkten i lagförslaget. Till skillnad från den gällande bestämmelsen föreslås det att uppgiften anges med uttrycket "Vinstmarginalbeskattning för resebyråer" eller ett motsvarande uttryck på något annat språk. Enligt momsdirektivet anges uppgiften på finska med "voittomarginaalijärjestelmä – matkatoimistot" och på engelska med Margin scheme – Travel agents". Bestämmelsen baserar sig på artikel 226.13 i momsdirektivet.

Enligt 209 b § 2 mom. 16 punkten i den gällande lagen ska fakturan innehålla en entydig hänvisning till den första fakturan, när en tidigare utfärdad faktura ändras med en ny faktura. Detta gäller både fakturor över rättelseposter och fakturor som utfärdas för att korrigera en felaktigt uppgjord faktura. Paragrafen grundar sig på artikel 219 i momsdirektivet. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 e § 1 mom. 18 punkten i lagförslaget.

Enligt det gällande 209 b § 3 mom. anses fakturan bildas av handlingarna tillsammans, om en del av de uppgifter som avses i 2 mom. ingår i någon handling som redan ti-

digare getts till köparen eller som köparen innehar. En förutsättning är dock att den senare handlingen innehåller en entydig hänvisning till den tidigare handlingen. Förutom sådana ändringsfakturer som avses i 2 mom. 16 punkten gäller bestämmelsen också alla andra fakturer. Därför behöver säljaren inte i verifikationer som fungerar som faktura specificera de varor eller tjänster som överlåtits, utan kan till denna del hänvisa till avtalet mellan säljare och köpare, en följesedel eller någon annan handling.

Bestämmelsen baserar sig inte direkt på någon uttrycklig bestämmelse i momsdirektivet, men direktivet har ansetts ge medlemsstaterna rätt att definiera begreppet faktura tekniskt så att en faktura kan anses bestå av olika handlingar även i andra fall än sådana som nämns i artiklarna 228 och 236 i direktivet. Enligt den förstnämnda artikeln, som upphävts genom faktureringsdirektivet, kan de medlemsstater på vars territorium varorna levereras eller tjänsterna tillhandahålls tillåta att vissa obligatoriska uppgifter inte framgår av de ändringsfakturer som avses i artikel 219.

En bestämmelse som motsvarar 209 b § 3 mom. i den gällande lagen tas in i 209 e § 2 mom. i lagförslaget. Momsdirektivet har ändrats genom faktureringsdirektivet så att de ändringsfakturer som avses i artikel 219 har omfattats av den nya artikel 220a som gäller krav på vilka uppgifter som ska ingå i en ny förenklad faktura som är obligatorisk för medlemsstaterna. Dessutom konstateras det i den artikeln att lindrigare krav inte får tillämpas i fråga om vissa typer av gränsöverskridande försäljning. Av denna anledning föreslås det att tillämpningen av 2 mom. i lagförslaget ska begränsas i momentet så att den gränsöverskridande försäljning som nämns i direktivet inte omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde.

Avgränsningen är motiverad också av den orsaken att man enligt den föreslagna lagen utifrån momsdirektivet, som det lyder ändrat genom faktureringsdirektivet, ska tillämpa Finlands mervärdesskattelags bestämmelser om fakturering också på viss gränsöverskridande försäljning för vilken köparen är skattskyldig i en annan medlemsstat.

På grund av begränsningen av tillämpningsområdet för den ovan avsedda bestämmelsen tas en bestämmelse motsvarande artikel 236 i momsdirektivet in i 209 e § 3 mom. i lagförslaget.

Det föreslagna 4 mom. motsvarar gällande 209 b § 4 mom. Enligt den föreslagna bestämmelsen avses med det skattebelopp som ska betalas och med skattegrunden den skatt som säljaren enligt denna lag är skyldig att betala för i fakturan avsedd försäljning eller del av försäljning och grunden för denna skatt. Skattebelopp och skattesats får dock inte anges i en faktura, om säljaren inte har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. Denna bestämmelse understryker förankringen av uppgifterna i verkliga förhållanden och innebär dessutom att man inte får anteckna skattebeloppet eller skattesatsen i fakturan om köparen är skattskyldig för försäljningen.

I paragrafens 5 mom. tas en ny, förtydligande bestämmelse in om vilka uppgifter som ska anges i fakturan i stället för de uppgifter som avses i 1 mom. 8—10 punkten i den föreslagna paragrafen om köparen är skattskyldig för försäljningen.

Det föreslagna 6 mom. motsvarar gällande 209 b § 5 mom.

209 f §. Den bestämmelse som för närvarande finns i 209 c § om lindrigare krav på de uppgifter som ska anges i en faktura i specialsituationer föreslås bli intagen i 209 f §. Bestämmelsen grundar sig på artikel 238 i momsdirektivet.

I 209 c § 1 mom. 1—4 punkten i den gällande lagen räknas de situationer upp där lindrigare krav på uppgifterna i en faktura kan tillämpas. De lindrigare kraven gäller enligt den gällande 1 punkten fakturer på högst 250 euro.

Genom faktureringsdirektivet har artikel 238.1 a i momsdirektivet ändrats så att möjligheten att tillämpa lindrigare krav för fakturer på mindre belopp i stället gäller fakturer på över 100 euro men högst 400 euro, eller det motsvarande värdet i nationell valuta. Därför föreslås det att den övre gränsen för en faktura på ett mindre belopp som anges i 209 f § 1 mom. 1 punkten i lagförslaget höjs från nuvarande 250 euro till 400 euro. Änd-

ringen förutsätter att kommissionens mervärdesskattekommitté hörs.

Till övriga delar föreslås det att de fall då lindrigare krav på en fakturas innehåll får tillämpas förblir oförändrade.

I 2 mom. föreskrivs det om de situationer där de lindrigare kraven inte får tillämpas.

Enligt gällande 209 c § 2 mom. gäller de lindrigare kraven inte i 63 a § och 72 b § avsedd distansförsäljning eller gemenskapsintern försäljning i Finland av varor som transporteras från Finland till en annan medlemsstat, inte heller i 63 b § och 63 § 3 mom. avsedd distansförsäljning eller försäljning av varor som installeras eller monteras i Finland och transporteras från en annan medlemsstat till Finland eller vidareförsäljning enligt 72 g § 3 punkten som utförs av den som gör gemenskapsinternt varuförvärv. Bestämmelsen baserar sig på artikel 238.3 i momsdirektivet.

I 209 f § 2 mom. i lagförslaget ersätts hänvisningen till 63 § 3 mom. och 72 g § 3 punkten med en hänvisning till sådan försäljning i en annan medlemsstat för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §. Enligt 209 a § 3 mom. 1 punkten i lagförslaget ska mervärdesskattelagens krav på en fakturas innehåll tillämpas på sådan här försäljning, om säljaren är etablerad i Finland på det sätt som avses i 2 mom. och det är säljaren som upprättar fakturan. Ändringen grundar sig på en ändring som genom faktureringsdirektivet gjorts i artikel 238.3 i momsdirektivet. Dessutom utelämnas hänvisningen till 63 b §, eftersom hänvisningen till 63 a § även omfattar denna distansförsäljningssituation.

I det föreslagna 209 f § 3 mom. räknas lindrigare krav på en fakturas innehåll upp. Dessa motsvarar den gällande regleringen. I fakturor som görs upp enligt de lindrigare kraven kan man sålunda även i fortsättningen använda bruttoprissättning, dvs. ange priserna inklusive mervärdesskatt, om det skattebelopp som ska betalas har angetts.

På grund av den ändring som genom faktureringsdirektivet gjorts i momsdirektivet föreskrivs det numera om förenklade krav på en fakturas innehåll i den nya artikeln 226b i stället för artikel 238. Kraven enligt artikel

226b gäller också sådana fakturor i fråga om vilka medlemsstaterna enligt den nya artikeln 220a är skyldiga att tillämpa förenklade krav.

209 g §. I den gällande 209 g § föreskrivs det om överlåtarens skyldighet att ge en utredning när rättigheten och skyldigheten att justera avdrag som gäller en fastighetsinvestering överförs på mottagaren. En bestämmelse som motsvarar detta tas in i 209 k § i lagförslaget.

I den föreslagna 209 g § föreskrivs det om säkerställande av ursprungets äkthet i fråga om elektroniska fakturor och pappersfakturor samt om säkerställande av att det innehåll som krävs i mervärdesskattelagen hålls oförändrat och läsbart. Det redogörs närmare för den föreslagna paragrafen i punkt 3.4 i den allmänna motiveringen. Förslaget baserar sig på den genom faktureringsdirektivet ändrade artikeln 233 i momsdirektivet.

Säkerställandet ska gälla från den tidpunkt då fakturan utfärdas till slutet av förvaringstiden. En faktura ska anses ha blivit utfärdad när säljaren eller någon annan för säljarens räkning gör fakturan tillgänglig så att mottagaren kan ta emot den. Bestämmelser om förvaringstiden för en faktura finns såsom för närvarande i 209 n § 2 mom.

För närvarande föreskrivs det i 209 j § 2 mom. att man ska säkerställa att de obligatoriska uppgifterna i fakturorna hålls oförändrade och läsbara. Det föreslagna 209 g § 3 mom. motsvarar den andra meningen i gällande 209 j § 2 mom.

209 h §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om de uppgifter som ska ingå i den utredning som ska ges i anslutning till en överföring av rättigheter och skyldigheter att justera avdrag gällande en fastighetsinvestering. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 l § i lagförslaget. I lagförslagets 209 h § tas det in en bestämmelse som motsvarar den gällande lagens 209 d § och innehåller krav på de uppgifter som ska ingå i de utredningar som krävs för vissa avdrag.

209 i §. I den gällande paragrafen föreskrivs det att mottagaren är skyldig att ge en utredning när rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som gäller en fastighetsinvestering överförs. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 m § i lagförslaget. I lagförslagets 209 i § tas det in en bestämmel-

se som motsvarar den gällande lagens 209 e § om godkännande av avdrag trots att de formella kraven för avdraget inte är uppfyllda.

I det inledande stycket i 209 e § 1 mom. konstateras det för tydlighetens skull uttryckligen att de uppgifter som ska finnas på en faktura får vara skrivna på valfritt språk. I 209 i § 2 mom. i lagförslaget tas det in en uttrycklig bestämmelse enligt vilken Skatteförvaltningen vid behov i samband med kontroll kan kräva att en faktura översätts. Bestämmelsen grundar sig på artikel 248a i momsdirektivet.

209 j §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om förvaringsskyldighet och förvaringstid i fråga om fakturor. Bestämmelser som motsvarar 1, 3 och 4 mom. i den paragrafen tas in i 209 n § i lagförslaget. I det gällande 209 j § 2 mom. föreskrivs det om skyldigheten att säkerställa att uppgifterna i fakturorna hålls oförändrade och läsbara. Bestämmelser om denna skyldighet tas in i 209 g § i förslaget. I förslagets 209 j § föreslås en bestämmelse som motsvarar den gällande 209 f § om skyldigheten att ge en utredning av en person som fortsätter en rörelse eller en person som helt eller delvis överlåter en rörelse. I 3 mom. i den föreslagna paragrafen hänvisas det i stället för till 209 g § till den motsvarande 209 k § i lagförslaget.

209 k §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om var fakturor ska förvaras. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 o § i lagförslaget. I lagförslagets 209 k § tas det in en bestämmelse som motsvarar den gällande lagens 209 g § om överlåtarens skyldighet att ge en utredning när rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som gäller en fastighetsinvestering överförs. I 1 och 2 mom. i den föreslagna paragrafen hänvisas det i stället för till 209 h § till den motsvarande 209 l § i lagförslaget.

209 l §. I den gällande paragrafen föreskrivs det att bestämmelserna om skyldigheten att förvara fakturor också ska tillämpas på vissa andra verifikationer och övrigt anteckningsmaterial. Motsvarande bestämmelser tas in i lagförslagets 209 p § 1 och 3 mom. Lagförslagets 209 l § innehåller en bestämmelse som motsvarar den gällande 209 h § och gäller de uppgifter som ska ingå

i den utredning som ska ges i anslutning till en överföring av rättigheter och skyldigheter att justera avdrag gällande en fastighetsinvestering. I den föreslagna paragrafen hänvisas det i stället för till 209 g § till den motsvarande 209 k § i lagförslaget.

209 m §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om förvaringstiden för verifikationer som anknyter till en fastighetsinvestering. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 q § i lagförslaget. I lagförslagets 209 m § tas det in en bestämmelse som motsvarar den gällande lagens 209 i § om mottagarens skyldighet att ge en utredning när rättigheten och skyldigheten att justera avdrag som gäller en fastighetsinvestering överförs.

209 n §. I den gällande paragrafen föreskrivs det om den förteckning som ska föras över varor som överförs till en annan medlemsstat. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 r § i lagförslaget. I lagförslagets 209 n § föreslås bestämmelser som motsvarar gällande 209 j § 1, 3 och 4 mom. om förvaringsskyldighet och förvaringstid i fråga om fakturor.

I det gällande 209 j § 1 mom. föreskrivs det om en allmän skyldighet att förvara fakturor och om skyldighetens regionala och innehållsliga dimension. En skattskyldig eller i registret över mervärdesskattskyldiga införd näringsidkare som i Finland bedriver skattepliktig försäljning eller sådan försäljning som berättigar till återbäring ska förvara alla sådana kopior av fakturor som gäller försäljning av varor eller tjänster som han bedrivit som affärsverksamhet i Finland. Dessutom ska en sådan näringsidkare förvara alla mottagna fakturor som hänför sig till verksamhet som han bedrivit i Finland som affärsverksamhet.

Bestämmelsen preciseras för det första så att en i Finland skattskyldig eller i registret införd näringsidkare som är berättigad till återbäring ska förvara också fakturor över köp som gjorts i Finland men som anknyter till verksamhet som idkats utomlands. För det andra gäller förvaringsskyldigheten också fakturor som en skattskyldig som köpare mottagit i Finland. Såsom för närvarande gäller skyldigheten att förvara mottagna fakturor enligt 3 mom. i fråga om en utländsk

näringsidkare endast de fakturor som han mottagit på sitt fasta driftställe i Finland.

Enligt den första meningen i gällande 209 j § 2 mom. ska det säkerställas att de uppgifter som enligt mervärdesskattelagen krävs i fakturorna hålls oförändrade och läsbara under hela förvaringstiden. Eftersom motsvarande skyldigheter ingår i 209 g § 1 mom. i lagförslaget, ska en motsvarande bestämmelse inte ingå i 209 n §. Enligt den andra meningen i det gällande 209 j § 2 mom. ska uppgifterna i fakturor i maskinläsbart datamedium vara tillgängliga i vanlig läsbar skriftlig form. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 g § 3 mom.

209 o §. Den gällande paragrafen innehåller bestämmelser om de särskilda skyldigheter som gäller säljare av investeringsguld. En motsvarande bestämmelse tas in i 209 s § i lagförslaget. I lagförslagets 209 o § tas en bestämmelse in som motsvarar den gällande 209 k § om var fakturor ska förvaras. I 1 mom. i den föreslagna paragrafen hänvisas det i stället för till 209 j § till den motsvarande 209 n § i lagförslaget. Dessutom ska uttryckssätt av 3 mom. justeras.

209 p §. Bestämmelserna i den gällande 209 l § om att bestämmelserna om skyldighet att förvara fakturor i tillämpliga delar även ska iakttas i fråga om vissa andra verifikationer och anteckningsmaterial tas in i 1 och 3 mom. i den nya 209 p § som fogas till lagen. I dessa moment hänvisas det i stället för till 209 j och 209 k § till de motsvarande bestämmelserna i 209 n och 209 o § i lagförslaget.

Enligt 209 g § i lagförslaget ska näringsidkaren säkerställa ursprungets äkthet i fråga om fakturor som näringsidkaren utfärdat eller mottagit samt säkerställa att de uppgifter enligt mervärdesskattelagen som nämns i fakturorna hålls oförändrade från det att fakturan utfärdas till slutet av förvaringstiden. Ursprungets äkthet kan säkerställas t.ex. genom att man jämför uppgifterna i fakturan med andra verifikationer som anknyter till transaktionen i fråga. Eftersom skyldigheten att säkerställa äktheten gäller hela förvaringstiden, ska den skattskyldige också under motsvarande tid förvara de verifikationer som använts för säkerställandet. Den skattskyldige ska naturligtvis också under hela förva-

ringstiden vid behov kunna bevisa för Skatteförvaltningen att han har uppfyllt sina skyldigheter enligt 209 g §. Skyldigheten att förvara de verifikationer och uppgifter som använts vid säkerställandet av äktheten följer alltså redan av 209 g § i lagförslaget. Det föreslås att en uttrycklig bestämmelse om detta för tydlighetens skull tas in i lagförslagets 209 p § 2 mom.

Enligt den första meningen i gällande 209 j § 2 mom. om skyldighet att förvara fakturor ska det säkerställas att de uppgifter som enligt mervärdesskattelagen krävs i fakturorna hålls oförändrade och läsbara under hela förvaringstiden. Eftersom motsvarande skyldigheter ingår i 209 g § 1 mom. i lagförslaget, ska en motsvarande bestämmelse inte ingå i 209 n §. Enligt den andra meningen i det gällande 209 j § 2 mom. ska uppgifterna i fakturor i maskinläsbart datamedium vara tillgängliga i vanlig läsbar skriftlig form. En motsvarande bestämmelse ingår inte i 209 n § i lagförslaget, utan i 209 g § 3 mom. I 209 p § 4 mom. tas det därför in en sådan bestämmelse om de i paragrafen avsedda verifikationerna och anteckningsmaterialen som motsvarar det gällande 209 j § 2 mom. Bestämmelsen gäller också sådana verifikationer och uppgifter som avses i 2 mom. i den föreslagna paragrafen.

209 q §. Den bestämmelse som ingår i den gällande 209 m § om förvaringstiden för verifikationer som anknyter till en fastighetsinvestering tas in i den nya 209 q § som fogas till lagen. I den föreslagna paragrafen hänvisas det i stället för till 209 j § 3 mom. och 209 l, 209 g och 209 i § till de motsvarande bestämmelserna i 209 n § 3 mom. och 209 p, 209 k och 209 m § i lagförslaget.

209 r §. Den bestämmelse i den gällande lagens 209 n § som gäller skyldighet att föra förteckning över varor som transporteras till en annan medlemsstat tas in i den nya 209 r § som fogas till lagen.

209 s §. Den bestämmelse i den gällande lagens 209 o § som gäller särskilda skyldigheter för säljare av investeringsguld tas in i den nya 209 s § som fogas till lagen.

218 §. Paragrafens 3 mom. ändras så att det där i stället för till 209 a—209 c § hänvisas till de motsvarande bestämmelserna i 209 b, 209 e och 209 f § i lagförslaget.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I vissa bestämmelser i mervärdesskatteförordningen bör mindre justeringar göras.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2013.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 2 a §, 18 b § 1 mom. 1 punkten, 63 g § 5 punkten, 69 b § 2 punkten, 72 g § 1 punkten, 80 a § 1 mom., 102 a § 1 och 2 mom., 121 g § 3 mom., 121 i, 134 och 138 b §, 169 § 2 mom., 170 a, 173 a och 209 a—209 o § samt 218 § 3 mom.,

av dem 2 a § och 63 g § 5 punkten sådana de lyder i lag 331/2005, 18 b § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 1767/1995, 69 b § 2 punkten sådan den lyder i lag 886/2009, 72 g § 1 punkten och 138 b § sådana de lyder i lag 1486/1994, 80 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 915/2001, 102 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 325/2003, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 686/2010, 121 g § 3 mom., 121 i §, 169 § 2 mom, 209 g, 209 i—209 l samt 209 n och 209 o § sådana de lyder i lag 1061/2007, 170 a, 209 e och 209 m § sådana de lyder i lag 529/2010, 173 a § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 1061/2007 och 529/2010, 209 a § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 1202/2011, 209 b § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 935/2004 och 686/2010, 209 c § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 1780/2009, 209 d § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 935/2004 och 1061/2007, 209 f § sådan den lyder i lagarna 453/2005 och 1061/2007, 209 h § sådan den lyder i lagarna 1061/2007 och 529/2010 samt 218 § 3 mom. sådant det lyder i lag 605/2009, och

fogas till 16 a §, sådan den lyder i lag 1486/1994, nya 2—4 mom. och till lagen nya 209 p—209 s § som följer:

2 a §

Skattskyldig för sådan vidareförsäljning av varor som nämns i 72 g § är köparen, om säljarens faktura överensstämmer med 209 e § eller, om det är fråga om en sådan situation som avses i 209 a § 4 mom., med en bestämmelse i försäljarens etableringsmedlemsstat som motsvarar 209 e §.

16 a §

Om de varor som köps genom gemenskapsinternt varuförvärv levereras till köparen som en kontinuerlig leverans i mer än en kalendermånad, anses varorna i enlighet med 1 mom. ha mottagits vid utgången av varje kalendermånad.

Det som bestäms i 15 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. tillämpas inte på sådan gemenskapsintern försäljning av varor som avses i 72 b §.

Om de varor som säljs genom gemenskapsintern försäljning levereras som en kontinuerlig leverans i mer än en kalendermånad,

anses varorna i enlighet med 15 § 1 mom. 1 punkten ha levererats vid utgången av varje kalendermånad.

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a §, om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en värdering eller arbetsprestation som säljs åt näringsidkaren och som ska utföras på varan i den stat där transporten upphör och varan efter värderingen eller arbetet återbördas till honom i Finland,

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om följande köpare har upprättat faktura

ran, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och

69 b §

Försäljningslandet för följande tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska anses vara Finland, om de utförs här:

2) värdering av lös egendom och arbete på sådan egendom.

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskaps-interna varuförvärv enligt 63 e § i Finland, om

1) köparen är en utländsk näringsidkare som inte har ett sådant fast driftställe i Finland som deltar i vidareförsäljning av varan,

80 a §

Ett belopp i utländsk valuta omräknas till euro så att enligt val av den skattskyldige den senaste säljkurs som noterats av en affärsbank eller Europeiska centralbanken tillämpas vid den tidpunkt som nämns i 15 eller 16 §. Faktureringsstidpunkten eller den tidpunkt då beloppet har influtit är dock avgörande för om skatten med stöd av 13 kap. periodiseras till faktureringsmånaden eller den månad då beloppet inflyter.

102 a §

En förutsättning för avdragsrätten enligt 102 § 1 mom. 1 och 3 punkten är att den skattskyldige över den vara eller tjänst som köpts har en av säljaren utfärdad faktura enligt 209 e eller 209 f § eller en annan verifikation som kan betraktas som faktura. Om det är fråga om en sådan situation som avses i 209 a § 4 mom., ska fakturan överensstämma med sådana bestämmelser i säljarens etableringsmedlemsstat som motsvarar 209 e §.

Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 c eller 9 § ska betalas på ett köp eller skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv, förutsätter dessutom att den

skattskyldige har fullgjort sin deklarations-skyldighet enligt 162 § eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv uppgör en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

121 g §

Bestämmelserna i 121 h—121 k och 209 k—209 m § gäller i tillämpliga delar den överföring av rättigheter och skyldigheter som avses i 1 och 2 mom.

121 i §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs och överlåtaren inte har gett en utredning som avses i 209 k § eller i utredningen har lämnat en felaktig uppgift och mottagarens beskattning till följd av detta borde rättas till mottagarens nackdel, ska överlåtaren i mottagarens ställe göra de justeringar som detta föranleder eller rätta de belopp som ska justeras.

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs och överlåtarens beskattning senare ändras på ett sådant sätt att mottagarens beskattning till följd av detta borde rättas till mottagarens nackdel, ska överlåtaren i mottagarens ställe göra de justeringar som detta föranleder eller rätta de belopp som ska justeras, om överlåtaren inte har underrättat mottagaren om ändringen av beskattningen i den utredning som avses i 209 k §.

134 §

Skatt som ska betalas på försäljning och gemenskapsinternt varuförvärv, skatt som ska avdras och affärshändelser som ska anmälas periodiseras för redovisning av skatten och anmälan av affärshändelser till en kalendermånad i enlighet med detta kapitel.

138 b §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv hänförs till kalendermånaden efter den månad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 16 a § 1 mom. Om köparen under leveransmånaden har fått en faktura eller motsvarande handling beträffande den levererade varan, hänförs förvärvet dock till den månad då varan togs emot.

169 §

Trots bestämmelserna i 1 mom. gäller för verifikationer eller annat material som ska lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 n—209 q § att det är tillräckligt att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i läsbar skriftlig form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för genomförandet av granskningen.

170 a §

Den som säljer investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp material som avses i 209 s § för granskning och lämna uppgifter om det.

173 a §

Om en utlänning inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 24/2010/EU om ömsesidigt bistånd för in- och utdrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har hemort i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Vad som i 169, 209 och 209 n—209 q § bestäms om den skattskyldiges förpliktelser

tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.

22 kap.

Bokföring och verifikationer

209 a §

Om försäljningen enligt 5 kap. sker i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen.

Om säljaren överlåter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som finns i Finland, eller då varorna inte överläts eller tjänsterna inte utförs på ett fast driftställe, om säljarens hemort är i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen också i de situationer som anges i 3 mom.

De situationer som avses i 2 mom. är följande:

1) säljaren upprättar en faktura för försäljning som sker i en annan medlemsstat och det enligt en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § är köparen som är skattskyldig för försäljningen,

2) försäljningen sker inte inom gemenskapen.

Med avvikelse från det som bestäms i 1 mom. tillämpas 209 b—209 g § inte på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. Säljaren är etablerad i en annan medlemsstat om han överlåter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster inte sker på ett fast driftställe och säljarens hemort är i en annan medlemsstat.

I 2 och 4 mom. avses med fast driftställe där säljaren överlåter varor eller utför tjänster ett sådant fast driftställe med vars personalresurser och andra resurser överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster sker.

209 b §

Om köparen är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare, ska säljaren ge köparen en faktura för

1) skattepliktig försäljning av varor eller tjänster,

2) försäljning som är skattefri enligt 43 a, 56 och 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e samt 72 h §,

3) sådan försäljning i en annan medlemsstat som enligt 4, 5, 27, 34, 36, 37, 39 och 45 §, 59 § 1—3 och 5—6 punkten, 60 och 61 § skulle vara skattefri om den skedde i Finland.

En faktura ska också ges över

1) försäljning som avses i 63 a § och 72 b § 4 mom., när köparen är en privatperson,

2) försäljning till en kommun av en sådan vara eller tjänst som avses i 130 a § 1 mom.

Vid försäljning som avses i 1 och 2 mom. ska säljaren ge köparen en faktura även för

1) förskottsbetalningar, dock inte då de gäller gemenskapsintern varuförsäljning,

2) rättelseposter och ersättningar som avses i 78 § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 78 a §, om de inte har beaktats i tidigare fakturor.

En faktura som köparen har gjort upp anses vara utfärdad av säljaren, om säljaren och köparen har kommit överens om detta och om det finns ett förfarande enligt vilket säljaren godkänner fakturan.

209 c §

En faktura som gäller gemenskapsintern varuförsäljning ska utfärdas senast den 15 dagen i den kalendermånad som följer på den månad då varan levererades.

En faktura som gäller försäljning av en tjänst som beskattas i en annan medlemsstat i enlighet med en bestämmelse som motsvarar 65 § i den medlemsstaten ska utfärdas senast den 15 dagen i den kalendermånad som följer på den månad då tjänsten utfördes. Detta tillämpas endast då köparen av tjänsten är en näringsidkare eller en juridisk person som är införd i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare och köparen är skattskyldig för försäljningen enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom.

209 d §

Fakturor som avses i 209 b § får utfärdas elektroniskt om mottagaren samtycker till det. Med elektronisk faktura avses en faktura som utfärdas och tas emot i elektronisk form.

En samlingsfaktura kan utfärdas för flera separata försäljningar av varor eller tjänster.

209 e §

En i 209 b § avsedd faktura ska innehålla följande uppgifter på valfritt språk:

1) datum för utfärdandet,

2) ett på en eller flera serier baserat löpnummer genom vilket fakturan kan identifieras,

3) det identifieringsnummer för mervärdesskatt som näringsidkaren använt vid försäljningen av varor eller tjänster,

4) det identifieringsnummer för mervärdesskatt som köparen använt vid köpet, om köparen är skattskyldig för köpet eller om det är fråga om gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 a §,

5) säljarens och köparens namn och adress,

6) de sålda varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art,

7) datum för varuleveransen eller utförande av tjänsterna eller betalningsdagen för en förskottsbetalning, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datumet för fakturans utfärdande,

8) skattegrunden för varje skattesats eller skattefrihet, enhetspriset exklusive skatt samt eventuell prisnedsättning eller rabatt, om dessa inte är inkluderade i enhetspriset,

9) skattesats,

10) det skattebelopp som ska betalas, uttryckt i den medlemsstats valuta där försäljningen sker, dock inte för försäljning som avses i 15 punkten,

11) när skatt inte ska betalas på försäljningen, en anteckning om skattefriheten eller en hänvisning till den relevanta bestämmelsen i denna lag eller i momsdirektivet,

12) när köparen är skattskyldig enligt 2 a, 8 a—8 c eller 9 § eller en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § i någon annan medlemsstat, uppgiften "omvänd betalningsskyldighet",

13) om köparen själv gör upp fakturan, uppgiften "självfakturerings",

14) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 och 2 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,

15) om förfarandet i 79 a § tillämpas på försäljningen, uppgiften "vinstmarginalbe-

skattning för begagnade varor", "vinstmarginalbeskattning för konstverk" respektive "vinstmarginalbeskattning för samlarföremål och antikviteter",

16) vid försäljning av resebyråtjänster enligt 80 §, uppgiften "vinstmarginalbeskattning för resebyråer",

17) när säljaren av investeringsguld väljer skattepliktighet för försäljningen enligt 43 c §, en anteckning om skattepliktighet för försäljningen,

18) när en tidigare utfärdad faktura ändras med en ny faktura, en entydig hänvisning till den första fakturan.

Om en del av de uppgifter som avses i 1 mom. ingår i någon handling som redan tidigare getts till köparen eller som köparen innehar, anses fakturan bildas av handlingarna tillsammans. En förutsättning är dock att den senare handlingen innehåller en entydig hänvisning till den tidigare handlingen. Det som bestäms i detta moment ska dock inte tillämpas på distansförsäljning av varor enligt 63 a §, gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 b § eller sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

När flera elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, om all information är åtkomlig för varje faktura.

Med det skattebelopp enligt 1 mom. 10 punkten som ska betalas i och med skattegrunden enligt 1 mom. 8 punkten avses den skatt som säljaren enligt denna lag är skyldig att betala för i fakturan avsedd försäljning eller del av försäljning och grunden för denna skatt. Skattebelopp och skattesats får dock inte antecknas i en faktura, om säljaren inte har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. Om införandet i detta register är anhängigt och detta framgår i fakturan, får skattebelopp och skattesats dock anges.

Om köparen är skattskyldig för försäljningen, ska skattegrunden för varje art av sålda varor eller tjänster uppges i fakturan i stället för de uppgifter som avses i 1 mom. 8—10 punkten.

Enhetspris behöver inte anges i fakturor som avses i 209 b § 3 mom. 2 punkten.

209 f §

Med avvikelse från det som bestäms i 209 e § 1 mom. 1—10 punkten behöver följande fakturor innehålla endast de uppgifter som nämns nedan i 3 mom.:

- 1) fakturor på sammanlagt högst 400 euro,
- 2) fakturor i minuthandeln eller i annan jämförbar försäljningsverksamhet som nästan uteslutande riktar sig till privatpersoner,
- 3) fakturor för restaurang- eller cateringtjänster eller persontransport, med undantag för fakturor för tjänster som är avsedda för vidareförsäljning,
- 4) verifikationer som skrivs ut av parkeringsautomater och andra liknande anordningar.

Det som bestäms i 1 mom. gäller emellertid inte om det är fråga om distansförsäljning av varor enligt 63 a §, gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 b § eller sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

Fakturor som avses i 1 mom. ska innehålla följande uppgifter:

- 1) datum för utfärdandet,
- 2) säljarens namn och identifieringsnummer för mervärdesskatt,
- 3) de sålda varornas mängd och art samt tjänsternas art,
- 4) det skattebelopp som ska betalas angivet per skattesats eller skattegrunden angiven per skattesats.

209 g §

Näringsidkaren ska i fråga om fakturor enligt 209 b § som näringsidkaren utfärdar eller mottagit säkerställa ursprungets äkthet samt säkerställa att de uppgifter enligt 209 e § 1 mom. som nämns i fakturorna hålls oförändrade och läsbara från det att fakturan utfärdas till slutet av förvaringstiden. Detta kan fullgöras med hjälp av valfritt övervakningsmetod för affärsverksamhet som på ett tillförlitligt sätt verifierar sambandet mellan fakturan och försäljningen av varorna eller tjänsterna.

Ursprungets äkthet avser säkerställande av den i fakturan nämnda säljarens eller fakturautfärdarens identitet.

Uppgifterna enligt 209 e § 1 mom. i fakturor i ett maskinläsbart datamedium ska vara tillgängliga i läsbar skriftlig form.

209 h §

Den utredning som avses i 103 § 2 mom. ska innehålla datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt företags- och organisationsnummer samt uppgifter om överlåtelsens art och beloppet av den skatt som säljaren ska betala.

Den utredning som avses i 111 § 2 mom. ska innehålla datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt eventuella företags- och organisationsnummer, uppgift om överlåtelsens art och den månad den hänförs till, hyrans eller bolagsvederlagets totalbelopp och energins andel av det samt skatten på säljarens inköp av energinytigheter eller bränsle.

Den verifikation som avses i 112 § 5 mom. ska innehålla datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt uppgifter om tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

209 i §

I samband med granskning eller återbäring eller påförande av skatt kan Skatteförvaltningen godkänna ett avdrag som gjorts trots att den skattskyldige inte har någon faktura, utredning eller annan verifikation som motsvarar kraven i lagen, om den skattskyldige på annat sätt kan visa att han är berättigad till avdrag på basis av 102, 102 a, 102 c, 103, 106 eller 111—113 §.

I samband med granskning eller annars i samband med skattekontroll kan Skatteförvaltningen kräva att fakturor som mottagits och som utfärdats över försäljning i Finland översätts till behövliga delar. När det gäller

fakturor som en utländsk näringsidkare tar emot tillämpas detta endast om fakturan tas emot på ett fast driftställe i Finland.

209 j §

En i 19 a § avsedd person som fortsätter en rörelse ska till den som helt eller delvis överlåter rörelsen ge en utredning om att de överlåtna varorna och tjänsterna tas i bruk för ett ändamål som berättigar till avdrag.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska i fråga om begagnade varor samt konstverk, samlarföremål och antikviteter som överlåts ge den som fortsätter rörelsen en utredning om att de förutsättningar som avses i 79 f och 79 g § föreligger.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska ge den som fortsätter rörelsen en utredning enligt 209 k § om de fastigheter som överlåts.

Vad som i denna lag bestäms om fakturor tillämpas på en i 19 a § avsedd överlåtelse av en rörelse helt eller delvis.

209 k §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på mottagaren, ska överlåtaren ge mottagaren en utredning med de uppgifter som avses i 209 l §.

Om den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering, avdragsrätten för den skatten eller någon annan i 209 l § avsedd uppgift som påverkar mottagarens beskattning har ändrats efter det att den utredning som avses i 1 mom. har gjorts, ska överlåtaren ge mottagaren en kompletterande utredning om ändringen.

Överlåtaren ska ge mottagaren en kopia av en utredning som överlåtaren innehar och som en tidigare fastighetsinnehavare gjort med stöd av 1 eller 2 mom. med uppgifter som påverkar mottagarens rättighet eller skyldighet att justera avdrag.

209 l §

Av den utredning som avses i 209 k § ska följande uppgifter framgå:

1) datum för utredningen,

2) överlåtarens och mottagarens namn, adress samt företags- och organisationsnummer,

3) tidpunkt för överlåtelsen,

4) överlåtelsens art,

5) tidpunkt då en i 121 a § 2 mom. avsedd byggtjänst slutfördes eller fastighet togs emot,

6) den i 121 d § 2 mom. avsedda skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering,

7) den del av den skatt som avses i 6 punkten för vilken avdrag har kunnat göras i samband med att byggtjänsten slutfördes eller fastigheten togs emot, eller som borde ha betalats om byggtjänsten hade utförts för eller varan tillverkats för eller överförs i annan än avdragsgill användning,

8) den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighet som avförts från rörelsetillgångarna,

9) en utredning om huruvida överlåtaren eller en tidigare överlåtare har gjort en justering enligt 121 c § 2 mom. då skattskyldigheten upphört eller en justering enligt 121 h § 3 mom. i samband med en fastighetsöverlåtelse, och justeringen inte har rättats,

10) andra uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten för överlåtaren eller mottagaren att justera avdrag.

209 m §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på en näringsidkare, ska mottagaren ge överlåtaren en utredning om att fastigheten anskaffas för rörelse.

209 n §

Den som är skattskyldig ska förvara kopior av fakturor som han utfärdat över försäljning som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten samt mottagna fakturor över inköp av varor och tjänster som anknyter till denna verksamhet och till verksamhet som berättigar till återbäring enligt 131 § 1 mom. 4 punkten samt fakturor över de köp för vilka han som köpare är skattskyldig.

Faktuorna ska förvaras i minst sex år från utgången av det kalenderår under vilket räkenskapsperioden gick ut. Med räkenskapsperioden avses den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.

Bestämmelserna i 2 mom. tillämpas på fakturor mottagna av utländska näringsidkare endast om de tagits emot på ett fast driftställe i Finland.

209 o §

Fakturor som avses i 209 n § ska förvaras i Finland.

Faktuorna kan dock förvaras i en annan medlemsstat, om

1) lagringen har skett elektroniskt så att en fullständig datorförbindelse i realtid till uppgifterna är säkerställd, eller

2) näringsidkaren är utlänning och saknar fast driftställe i Finland.

På de villkor som föreskrivs i 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. i bokföringslagen får fakturor dock förvaras på något annat ställe än vad som anges ovan i 1 och 2 mom. Vad som föreskrivs i detta moment gäller i tillämpliga delar även andra än dem som är bokföringskyldiga enligt bokföringslagen.

209 p §

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om fakturor tillämpas även på andra verifikationer som bokföringen av de affärshändelser som påverkar beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av baserar sig på.

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om fakturor tillämpas även på verifikationer och uppgifter med hjälp av vilka näringsidkaren uppfyller skyldigheten enligt 209 g § 1 mom. att säkerställa att en fakturas ursprung är äkta och att innehållet i fakturan hålls oförändrat.

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om utfärdade fakturor tillämpas även på den skattskyldiges övriga anteckningsmaterial, om den skattskyldige inte är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen.

Det ska säkerställas att de uppgifter ur i 1—3 mom. avsedda verifikationer, uppgifter och anteckningsmaterialet som är väsentliga

för lagens tillämpning hålls oförändrade och läsbara hela förvaringstiden. Uppgifter i maskinläsbart datamedium ska vara tillgängliga i läsbar skriftlig form.

209 q §

Med avvikelse från 209 n § 3 mom. och 209 p § ska den som är skattskyldig förvara fakturor och verifikationer som anknyter till en fastighetsinvestering samt utredningar som avses i 103 § 2 mom., 209 k och 209 m § i 13 år från utgången av det kalenderår under vilket justeringsperioden har börjat. Efter den tid som anges i 209 n § 3 mom. kan fakturorna och verifikationerna ersättas med en utredning varav framgår de uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten att justera avdrag.

209 r §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 s §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stå-

ende medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en näringsidkare som avses i 6 § 6 mom. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 s § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209, 209 b, 209 e eller 209 f §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas då skyldigheten att betala skatt uppkommer den dag lagen träder i kraft eller senare.

Helsingfors den 29 mars 2012

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Finansminister *Jutta Urpilainen*

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen****Lag****om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 2 a §, 18 b § 1 mom. 1 punkten, 63 g § 5 punkten, 69 b § 2 punkten, 72 g § 1 punkten, 80 a § 1 mom., 102 a § 1 och 2 mom., 121 g § 3 mom., 121 i, 134 och 138 b §, 169 § 2 mom., 170 a, 173 a och 209 a—209 o § samt 218 § 3 mom.,

av dem 2 a § och 63 g § 5 punkten sådana de lyder i lag 331/2005, 18 b § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag 1767/1995, 69 b § 2 punkten sådan den lyder i lag 886/2009, 72 g § 1 punkten och 138 b § sådana de lyder i lag 1486/1994, 80 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 915/2001, 102 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 325/2003, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 686/2010, 121 g § 3 mom., 121 i §, 169 § 2 mom, 209 g, 209 i—209 l samt 209 n och 209 o § sådana de lyder i lag 1061/2007, 170 a, 209 e och 209 m § sådana de lyder i lag 529/2010, 173 a § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 1061/2007 och 529/2010, 209 a § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 1202/2011, 209 b § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 935/2004 och 686/2010, 209 c § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 1780/2009, 209 d § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 935/2004 och 1061/2007, 209 f § sådan den lyder i lagarna 453/2005 och 1061/2007, 209 h § sådan den lyder i lagarna 1061/2007 och 529/2010 samt 218 § 3 mom. sådant det lyder i lag 605/2009, och

fogas till 16 a §, sådan den lyder i lag 1486/1994, nya 2—4 mom. och till lagen nya 209 p—209 s § som följer:

Gällande lydelse

2 a §

Skattskyldig för sådan vidareförsäljning som nämns i 72 g § är köparen, om säljarens faktura överensstämmer med 209 b §.

16 a §

Föreslagen lydelse

2 a §

Skattskyldig för sådan vidareförsäljning av varor som nämns i 72 g § är köparen, om säljarens faktura överensstämmer med 209 e § eller, om det är fråga om en sådan situation som avses i 209 a § 4 mom., med en bestämmelse i försäljarens etableringsmedlemsstat som motsvarar 209 e §.

16 a §

Om de varor som köps genom gemenskapsinternt varuförvärv levereras till köparen

som en kontinuerlig leverans i mer än en kalendermånad, anses varorna i enlighet med 1 mom. ha mottagits vid utgången av varje kalendermånad.

Det som bestäms i 15 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. tillämpas inte på sådan gemenskapsintern försäljning av varor som avses i 72 b §.

Om de varor som säljs genom gemenskapsintern försäljning levereras som en kontinuerlig leverans i mer än en kalendermånad, anses varorna i enlighet med 15 § 1 mom. 1 punkten ha levererats vid utgången av varje kalendermånad.

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a § om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en arbetsprestation som säljs åt honom och som skall utföras på varan i den stat där transporten upphör och varan efter arbetet återbördas till honom i Finland,

18 b §

En vara anses inte ha blivit såld så som avses i 18 a §, om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en värdering eller arbetsprestation som säljs åt näringsidkaren och som ska utföras på varan i den stat där transporten upphör och varan efter värderingen eller arbetet återbördas till honom i Finland,

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med 209 b § eller motsvarande bestämmelser, och

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

5) köparens faktura beträffande vidareförsäljningen överensstämmer med *en sådan bestämmelse i köparens etableringsmedlemsstat eller, om följande köpare har upprättat fakturan, en sådan bestämmelse i den stat där transporten upphör som motsvarar 209 e §, och*

69 b §

Försäljningslandet för följande tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska anses vara Finland, om de utförs här:

2) värdering av lös egendom och arbete på sådan egendom.

69 b §

Försäljningslandet för följande tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska anses vara Finland, om de utförs här:

2) värdering av lös egendom och arbete på sådan egendom.

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskaps-interna varuförvärv enligt 63 e § i Finland,

72 g §

Skatt behöver inte betalas för gemenskaps-interna varuförvärv enligt 63 e § i Finland,

om

1) köparen är en utländsk näringsidkare som inte har ett fast driftställe i Finland,

80 a §

Ett belopp i utländsk valuta omräknas till euro så att vid den tidpunkt som nämns i 15 eller 16 § tillämpas den senare säljkurs som noterats av en affärsbank. Fakturerings-tidpunkten eller den tidpunkt då beloppet har in-flutit är dock avgörande för om skatten med stöd av *stadgandena* i 13 kap. periodiseras till faktureringsmånaden eller den månad då be-loppet inflyter.

102 a §

En förutsättning för avdragsrätten enligt 102 § 1 mom. 1 och 3 punkten är att den skattskyldige över den vara eller tjänst som köpts har en av säljaren utfärdad faktura enligt 209 b eller 209 c § eller en annan verifi-kation som kan betraktas som faktura.

Om det är fråga om avdrag av skatt som enligt 2 a, 8 a—8 c eller 9 § ska betalas på ett köp eller av skatt som ska betalas på ett ge-menskapsinternt förvärv, är en ytterligare förutsättning att den skattskyldige har full-gjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 § eller att skatten har påförts. Får den skatt-skyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv uppgör en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 b § 2 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskaps-interna förvärvet.

121 g §

Bestämmelserna i 121 h—121 k och 209 g—209 i § gäller i tillämpliga delar den överföring av rättigheter och skyldigheter

om

1) köparen är en utländsk näringsidkare som inte har ett *sådant* fast driftställe i Fin-land som *deltar i vidareförsäljning av varan*,

80 a §

Ett belopp i utländsk valuta omräknas till euro så att *enligt val av den skattskyldige den senaste säljkurs som noterats av en affärs-bank eller Europeiska centralbanken tilläm-pas vid den tidpunkt som nämns i 15 eller 16 §*. Fakturerings-tidpunkten eller den tid-punkt då beloppet har in-flutit är dock avgö-rande för om skatten med stöd av 13 kap. pe-riodiseras till faktureringsmånaden eller den månad då beloppet inflyter.

102 a §

En förutsättning för avdragsrätten enligt 102 § 1 mom. 1 och 3 punkten är att den skattskyldige över den vara eller tjänst som köpts har en av säljaren utfärdad faktura enligt 209 e eller 209 f § eller en annan verifi-kation som kan betraktas som faktura. *Om det är fråga om en sådan situation som avses i 209 a § 4 mom., ska fakturan överensstämma med sådana bestämmelser i säljarens etableringsmedlemsstat som motsvarar 209 e §.*

Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 c eller 9 § ska betalas på ett köp eller skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv, förutsätter dessutom att den skatt-skyldige har fullgjort sin deklarationsskyl-dighet enligt 162 § eller att skatten har på-förts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter av-dragsrätten att den skattskyldige själv uppgör en verifikation som i tillämpliga delar inne-håller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

121 g §

Bestämmelserna i 121 h—121 k och 209 k—209 m § gäller i tillämpliga delar den överföring av rättigheter och skyldigheter

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som avses i 1 och 2 mom.

121 i §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs på mottagaren, justerar överlåtaren till följd av överlåtelsen inte avdraget för den skatt som ingår i anskaffningen, om inte något annat bestäms i 3 mom.

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs på mottagaren, justerar överlåtaren avdragen på basis av de ändringar i användningen som inträffat under den tid fastigheten varit i hans besittning, och mottagaren på basis av de ändringar som inträffat därefter, om inte något annat bestäms i 3 mom. Vid beräkning av det belopp varmed avdraget ska justeras beaktar överlåtaren den andel av justeringsåret då fastigheten varit i hans besittning och mottagaren den andel som infallit därefter.

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs på en mottagare som vid tidpunkten för överlåtelsen inte var införd i registret över mervärdesskattskyldiga, ska överlåtaren i mottagarens ställe i samband med överlåtelsen justera avdraget på en gång för hela den återstående justeringsperioden. Fastigheten anses härvid under den återstående justeringsperioden helt och hållet vara i annan än avdragsgill användning.

134 §

Skatt som skall betalas på försäljning och skatt som skall avdras periodiseras till en kalendermånad enligt vad som stadgas i detta kapitel.

138 b §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv hänförs till kalendermånaden efter den månad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 16 a §. Om köparen under leveransmånaden har fått en faktura eller motsvarande handling beträffande den levererade varan, hänförs förvärvet dock till den månad då varan togs emot.

som avses i 1 och 2 mom.

121 i §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs *och överlåtaren inte har gett en utredning som avses i 209 k § eller i utredningen har lämnat en felaktig uppgift och mottagarens beskattning till följd av detta borde rättas till mottagarens nackdel, ska överlåtaren i mottagarens ställe göra de justeringar som detta föranleder eller rätta de belopp som ska justeras.*

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag överförs *och överlåtarens beskattning senare ändras på ett sådant sätt att mottagarens beskattning till följd av detta borde rättas till mottagarens nackdel, ska överlåtaren i mottagarens ställe göra de justeringar som detta föranleder eller rätta de belopp som ska justeras, om överlåtaren inte har underlättat mottagaren om ändringen av beskattningen i den utredning som avses i 209 k §.*

134 §

Skatt som ska betalas på försäljning och *gemenskapsinternt varuförvärv*, skatt som ska avdras *och affärshändelser som ska anmälas* periodiseras *för redovisning av skatten och anmälan av affärshändelser* till en kalendermånad *i enlighet med detta kapitel.*

138 b §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv hänförs till kalendermånaden efter den månad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppkommit enligt 16 a § *1 mom.* Om köparen under leveransmånaden har fått en faktura eller motsvarande handling beträffande den levererade varan, hänförs förvärvet dock till den månad då varan togs emot.

169 §

Utan hinder av 1 mom. gäller för verifikationer eller annat material som lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 j—209 m § att det är tillräckligt att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i vanlig läsbar skriftlig form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för genomförandet av granskningen.

170 a §

Den som säljer investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp i 209 o § avsett material för granskning och lämna uppgifter om det.

173 a §

En förutsättning för att en ansökan enligt 12 § 2 mom. ska godkännas är att det utses ett av Skatteförvaltningen godkänt ombud med hemort i Finland, om utlänningsen inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder och rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Vad som i 169, 209 och 209 j—209 m § bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.

169 §

Trots bestämmelserna i 1 mom. gäller för verifikationer eller annat material som ska lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 n—209 q § att det är tillräckligt att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i läsbar skriftlig form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för genomförandet av granskningen.

170 a §

Den som säljer investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp *material som avses i 209 s §* för granskning och lämna uppgifter om det.

173 a §

Om en utlänning inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 24/2010/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har hemort i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Vad som i 169, 209 och 209 n—209 q § bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.

22 kap.

Bokföring och verifikationer

209 a §

Över skattepliktig försäljning av varor eller tjänster ska säljaren ge köparen en faktura, om köparen är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare. Det samma gäller försäljning som är skattefri enligt 43 a, 56 och 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e samt 72 h §. Över försäljning som avses i 63 a § och 72 b § 4 mom. ska en faktura ges också när köparen är en privatperson. En faktura behöver inte ges över försäljning som är skattefri med stöd av 3—5 §.

Den som säljer en sådan tjänst eller vara som avses i 130 a § 1 mom. skall ge kommunen en faktura för försäljningen.

Vid försäljning som avses i 1 och 2 mom. skall säljaren ge köparen en faktura även för

- 1) förskottsbetalningar,
- 2) rättelseposter och ersättningar som avses i 78 § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 78 a §, om de inte har beaktats i tidigare fakturor.

En faktura som köparen har uppgjort anses vara utfärdad av säljaren, om säljaren och köparen har överenskommit om detta och om det finns ett förfarande enligt vilket säljaren godkänner fakturan

209 b §

Fakturor som avses i 209 a § kan sändas elektroniskt till mottagare som samtycker till det. En samlingsfaktura kan utfärdas för flera separata försäljningar av varor eller tjänster.

En faktura skall innehålla följande uppgifter:

22 kap.

Bokföring och verifikationer

209 a §

Om försäljningen enligt 5 kap. sker i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen.

Om säljaren överlåter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som finns i Finland, eller då varorna inte överläts eller tjänsterna inte utförs på ett fast driftställe, om säljarens hemort är i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen också i de situationer som anges i 3 mom.

De situationer som avses i 2 mom. är följande:

- 1) säljaren upprättar en faktura för försäljning som sker i en annan medlemsstat och det enligt en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § är köparen som är skattskyldig för försäljningen,*

- 2) försäljningen sker inte inom gemenskapen.*

Med avvikelse från det som bestäms i 1 mom. tillämpas 209 b—209 g § inte på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. Säljaren är etablerad i en annan medlemsstat om han överlåter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster inte sker på ett fast driftställe och säljarens hemort är i en annan medlemsstat.

I 2 och 4 mom. avses med fast driftställe där säljaren överlåter varor eller utför tjänster ett sådant fast driftställe med vars personalresurser och andra resurser överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster sker.

209 b §

Om köparen är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare, ska säljaren ge köparen en faktura för

- 1) skattepliktig försäljning av varor eller tjänster,*
- 2) försäljning som är skattefri enligt 43 a,*

- 1) datum för utfärdandet,
- 2) ett löpnummer baserat på en eller flera serier, som ensamt identifierar fakturan,
- 3) det identifieringsnummer för mervärdesskatt som näringsidkaren använt vid försäljningen av varor eller tjänster,
- 4) det identifieringsnummer för mervärdesskatt som köparen använt vid köpet, om köparen är skattskyldig för köpet eller om det är fråga om gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 a §,
- 5) namn och adress för säljaren och köparen,
- 6) de sålda varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art,
- 7) datum för varuleveransen eller utförande av tjänsterna eller betalningsdagen för en förskottsbetalning, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datum för fakturans utfärdande,
- 8) skattegrunden för varje skattesats eller skattefrihet, enhetspriset exklusive skatt samt eventuell prisnedsättning eller rabatt, om dessa inte är inkluderade i enhetspriset,
- 9) skattesats,
- 10) det skattebelopp som skall betalas, uttryckt i euro, dock inte för försäljning som avses i punkt 13,
- 11) när skatt inte ska betalas på försäljningen eller när köparen i enlighet med 2 a, 8 a—8 c eller 9 § är skattskyldig, grunden för skattefriheten eller köparens skattskyldighet eller en hänvisning till den relevanta bestämmelsen i denna lag eller i momsdirektivet,
- 12) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 och 2 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,
- 13) om förfarandet i 79 a § tillämpas på försäljningen, en hänvisning till att förfarandet tillämpas eller till nämnda paragraf eller till den relevanta bestämmelsen i sjätte momsdirektivet,
- 14) vid försäljning av resebyråtjänster enligt 80 §, en hänvisning till att förfarandet tillämpas eller till nämnda paragraf eller till den relevanta bestämmelsen i sjätte momsdirektivet,
- 15) när säljaren av investeringsguld väljer skattepliktighet för försäljningen enligt 43 c §, en anteckning om skattepliktighet för försäljningen,

56 och 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e samt 72 h §,

3) sådan försäljning i en annan medlemsstat som enligt 4, 5, 27, 34, 36, 37, 39 och 45 §, 59 § 1—3 och 5—6 punkten, 60 och 61 § skulle vara skattefri om den skedde i Finland.

En faktura ska också ges över

1) försäljning som avses i 63 a § och 72 b § 4 mom., när köparen är en privatperson,

2) försäljning till en kommun av en sådan vara eller tjänst som avses i 130 a § 1 mom.

Vid försäljning som avses i 1 och 2 mom. ska säljaren ge köparen en faktura även för

1) förskottsbetalningar, dock inte då de gäller gemenskapsintern varuförsäljning,

2) rättelseposter och ersättningar som avses i 78 § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 78 a §, om de inte har beaktats i tidigare fakturor.

En faktura som köparen har gjort upp anses vara utfärdad av säljaren, om säljaren och köparen har kommit överens om detta och om det finns ett förfarande enligt vilket säljaren godkänner fakturan.

16) när en tidigare utfärdad faktura ändras med en ny faktura, en entydig hänvisning till den första fakturan.

Om en del av de uppgifter som avses i 2 mom. ingår i någon handling som redan tidigare getts till köparen eller som köparen innehar, anses fakturan bildas av handlingarna tillsammans. En förutsättning är dock att den senare handlingen innehåller en entydig hänvisning till den tidigare handlingen.

Med det skattebelopp som skall betalas och som avses i 2 mom. 10 punkten och med skattegrunden avses den skatt som säljaren enligt denna lag är skyldig att betala för i fakturan avsedd försäljning eller del av försäljning och grunden för denna skatt. Skattebelopp och skattesats får dock inte anges i en faktura, om säljaren inte har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. Om införandet i detta register är anhängigt, får skattebeloppet och skattesatsen dock anges på villkor att det samtidigt nämns att en registreringsansökan är anhängig.

Ett enhetspris behöver inte anges i fakturor som avses i 209 a § 3 mom.

209 c §

Med avvikelse från 209 b § 2 mom. 1—10 punkten behöver följande fakturor innehålla endast de uppgifter som nämns nedan i 3 mom.:

- 1) fakturor på högst 250 euro,
- 2) fakturor i minuthandeln eller i annan jämförbar försäljningsverksamhet som nästan uteslutande riktar sig till privatpersoner,
- 3) fakturor för restaurang- eller catering-tjänster eller persontransport, med undantag för fakturor för tjänster som är avsedda för vidareförsäljning,
- 4) verifikationer som skrivs ut av parkeringsautomater och andra liknande anordningar.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte fakturor för varuförsäljning som avses i 63 § 3 mom., 63 a, 63 b eller 72 b § eller 72 g § 3 punkten.

Fakturor som avses i 1 mom. skall innehålla följande uppgifter:

- 1) datum för utfärdandet,
- 2) säljarens namn och identifieringsnummer för mervärdesskatt,
- 3) de sålda varornas mängd och art samt

209 c §

En faktura som gäller gemenskapsintern varuförsäljning ska utfärdas senast den 15 dagen i den kalendermånad som följer på den månad då varan levererades.

En faktura som gäller försäljning av en tjänst som beskattas i en annan medlemsstat i enlighet med en bestämmelse som motsvarar 65 § i den medlemsstaten ska utfärdas senast den 15 dagen i den kalendermånad som följer på den månad då tjänsten utfördes. Detta tillämpas endast då köparen av tjänsten är en näringsidkare eller en juridisk person som är införd i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare och köparen är skattskyldig för försäljningen enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom.

tjänsternas art,

4) det skattebelopp som skall betalas angivet per skattesats eller skattegrunden angiven per skattesats.

209 d §

Av den utredning som avses i 103 § 2 mom. ska framgå datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt företags- och organisationsnummer, överlåtelsens art och beloppet av den skatt som säljaren ska betala.

Av den utredning som avses i 111 § 2 mom. skall framgå datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt eventuella företags- och organisationsnummer, överlåtelsens art och den månad den hänför sig till, hyrans eller bolagsvederlagets totalbelopp och energins andel av det samt skatten på säljarens inköp av energinyttigheter eller bränsle.

Av den verifikation som avses i 112 § 5 mom. skall framgå datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

209 e §

I samband med granskning eller återbäring eller påförande av skatt kan Skatteförvaltningen godkänna ett avdrag som gjorts trots att den skattskyldige inte har någon faktura, utredning eller annan verifikation som motsvarar kraven i lagen, om den skattskyldige på annat sätt förmår visa att han är berättigad till avdrag på basis av 102, 102 a, 102 c, 103, 106 eller 111—113 §.

209 d §

Fakturor som avses i 209 b § får utfärdas elektroniskt om mottagaren samtycker till det. Med elektronisk faktura avses en faktura som utfärdas och tas emot i elektronisk form.

En samlingsfaktura kan utfärdas för flera separata försäljningar av varor eller tjänster.

209 e §

En i 209 b § avsedd faktura ska innehålla följande uppgifter på valfritt språk:

- 1) datum för utfärdandet,*
- 2) ett på en eller flera serier baserat löpnummer genom vilket fakturan kan identifieras,*
- 3) det identifieringsnummer för mervärdes-skatt som näringsidkaren använt vid försäljningen av varor eller tjänster,*
- 4) det identifieringsnummer för mervärdes-skatt som köparen använt vid köpet, om köparen är skattskyldig för köpet eller om det är fråga om gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 a §,*
- 5) säljarens och köparens namn och adress,*

6) de sålda varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art,

7) datum för varuleveransen eller utförande av tjänsterna eller betalningsdagen för en förskottsbetalning, om ett sådant datum kan fastställas och skiljer sig från datumet för fakturans utfärdande,

8) skattegrunden för varje skattesats eller skattefrihet, enhetspriset exklusive skatt samt eventuell prisnedsättning eller rabatt, om dessa inte är inkluderade i enhetspriset,

9) skattesats,

10) det skattebelopp som ska betalas, uttryckt i den medlemsstats valuta där försäljningen sker, dock inte för försäljning som avses i 15 punkten,

11) när skatt inte ska betalas på försäljningen, en anteckning om skattefriheten eller en hänvisning till den relevanta bestämmelsen i denna lag eller i momsdirektivet,

12) när köparen är skattskyldig enligt 2 a, 8 a—8 c eller 9 § eller en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 § i någon annan medlemsstat, uppgiften "omvänd betalningsskyldighet",

13) om köparen själv gör upp fakturan, uppgiften "självfakturering",

14) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 och 2 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,

15) om förfarandet i 79 a § tillämpas på försäljningen, uppgiften "vinstmarginalbeskattning för begagnade varor", "vinstmarginalbeskattning för konstverk" respektive "vinstmarginalbeskattning för samlarföremål och antikviteter",

16) vid försäljning av resebyråtjänster enligt 80 §, uppgiften "vinstmarginalbeskattning för resebyråer",

17) när säljaren av investeringsguld väljer skattepliktighet för försäljningen enligt 43 c §, en anteckning om skattepliktighet för försäljningen,

18) när en tidigare utfärdad faktura ändras med en ny faktura, en entydig hänvisning till den första fakturan.

Om en del av de uppgifter som avses i 1 mom. ingår i någon handling som redan tidigare getts till köparen eller som köparen innehar, anses fakturan bildas av handlingarna tillsammans. En förutsättning är dock att den

senare handlingen innehåller en entydig hänvisning till den tidigare handlingen. Det som bestäms i detta moment ska dock inte tillämpas på distansförsäljning av varor enligt 63 a §, gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 b § eller sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

När flera elektroniska fakturor översänds samlat till samma mottagare, behöver de uppgifter som är gemensamma för de olika fakturorna endast anges en gång, om all information är åtkomlig för varje faktura.

Med det skattebelopp enligt 1 mom. 10 punkten som ska betalas och med skattegrunden enligt 1 mom. 8 punkten avses den skatt som säljaren enligt denna lag är skyldig att betala för i fakturan avsedd försäljning eller del av försäljning och grunden för denna skatt. Skattebelopp och skattesats får dock inte antecknas i en faktura, om säljaren inte har införts i registret över mervärdesskattskyldiga. Om införandet i detta register är anhängigt och detta framgår i fakturan, får skattebelopp och skattesats dock anges.

Om köparen är skattskyldig för försäljningen, ska skattegrunden för varje art av sålda varor eller tjänster uppges i fakturan i stället för de uppgifter som avses i 1 mom. 8—10 punkten.

Enhetspris behöver inte anges i fakturor som avses i 209 b § 3 mom. 2 punkten.

209 f §

En i 19 a § avsedd person som fortsätter en rörelse skall till den som helt eller delvis överlåter rörelsen ge en utredning om att de överlåtna varorna och tjänsterna tas i bruk för ett ändamål som berättigar till avdrag.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse skall i fråga om begagnade varor samt konstverk, samlarföremål och antikviteter som överlåts, till den som fortsätter rörelsen ge en utredning om att de förutsättningar som avses i 79 f och 79 g § föreligger.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska till den som fortsätter rörelsen ge en utredning enligt 209 g § om de fastigheter som överlåts.

209 f §

Med avvikelse från det som bestäms i 209 e § 1 mom. 1—10 punkten behöver följande fakturor innehålla endast de uppgifter som nämns nedan i 3 mom.:

- 1) fakturor på sammanlagt högst 400 euro,
- 2) fakturor i minuthandeln eller i annan jämförbar försäljningsverksamhet som nästan uteslutande riktar sig till privatpersoner,
- 3) fakturor för restaurang- eller cateringtjänster eller persontransport, med undantag för fakturor för tjänster som är avsedda för vidareförsäljning,
- 4) verifikationer som skrivs ut av parkeringsautomater och andra liknande anordningar.

Det som bestäms i 1 mom. gäller emellertid

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Vad som i denna lag bestäms om fakturor tillämpas på en i 19 a § avsedd överlåtelse av en rörelse helt eller delvis.

inte om det är fråga om distansförsäljning av varor enligt 63 a §, gemenskapsintern varuförsäljning enligt 72 b § eller sådan försäljning av varor eller tjänster som sker i någon annan medlemsstat och för vilken köparen är skattskyldig med stöd av en bestämmelse som motsvarar 2 a eller 9 §.

Fakturor som avses i 1 mom. ska innehålla följande uppgifter:

- 1) datum för utfärdandet,*
- 2) säljarens namn och identifieringsnummer för mervärdesskatt,*
- 3) de sålda varornas mängd och art samt tjänsternas art,*
- 4) det skattebelopp som ska betalas angivet per skattesats eller skattegrunden angiven per skattesats.*

209 g §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på mottagaren, ska överlåtaren ge mottagaren en utredning med de uppgifter som avses i 209 h §.

Om den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering, avdragsrätten för den skatten eller någon annan i 209 h § avsedd uppgift som påverkar mottagarens beskattning har ändrats efter det att den utredning som avses i 1 mom. har gjorts, ska överlåtaren ge mottagaren en kompletterande utredning om ändringen.

Överlåtaren ska ge mottagaren en kopia av en utredning som överlåtaren innehar och som en tidigare fastighetsinnehavare gjort med stöd av 1 eller 2 mom. med uppgifter som påverkar mottagarens rättighet eller skyldighet att justera avdrag.

209 h §

Av den utredning som avses i 209 g § ska framgå

- 1) datum för utredningen,
- 2) överlåtarens och mottagarens namn, adress samt företags- och organisationsnummer,
- 3) tidpunkt för överlåtelsen,
- 4) överlåtelsens art,
- 5) tidpunkt då en i 121 a § 2 mom. avsedd byggtjänst slutfördes eller fastighet togs emot,

209 g §

Näringsidkaren ska i fråga om fakturor enligt 209 b § som näringsidkaren utfärdat eller mottagit säkerställa ursprungets äkthet samt säkerställa att de uppgifter enligt 209 e § 1 mom. som nämns i fakturorna hålls oförändrade och läsbara från det att fakturan utfärdas till slutet av förvaringstiden. Detta kan fullgöras med hjälp av valfritt övervakningsmetod för affärsverksamhet som på ett tillförlitligt sätt verifierar sambandet mellan fakturan och försäljningen av varorna eller tjänsterna.

Ursprungets äkthet avser säkerställande av den i fakturan nämnda säljarens eller fakturautfärdarens identitet.

Uppgifterna enligt 209 e § 1 mom. i fakturor i ett maskinläsbart datamedium ska vara tillgängliga i läsbar skriftlig form.

209 h §

Den utredning som avses i 103 § 2 mom. ska innehålla datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt företags- och organisationsnummer samt uppgifter om överlåtelsens art och beloppet av den skatt som säljaren ska betala.

Den utredning som avses i 111 § 2 mom. ska innehålla datum för utredningen, säljarens och köparens namn, adresser samt eventuella företags- och organisationsnummer, uppgift om överlåtelsens art och den månad

6) den i 121 d § 2 mom. avsedda skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering,

7) den del av den skatt som avses i 6 punkten för vilken avdrag har kunnat göras i samband med att byggtjänsten slutfördes eller fastigheten togs emot, eller som borde ha betalats om byggtjänsten hade utförts för eller varan tillverkats för eller överförts i annan än avdragsgill användning,

8) den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighet som avförts från rörelsetillgångarna,

9) en utredning om huruvida överlåtaren eller en tidigare överlåtare har gjort en justering enligt 121 c § 2 mom. då skattskyldigheten upphört eller en justering enligt 121 h § 3 mom. i samband med en fastighetsöverlåtelse, och justeringen inte har rättats,

10) andra uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten för överlåtaren eller mottagaren att justera avdrag.

209 i §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på en näringsidkare, ska mottagaren ge överlåtaren en utredning om att fastigheten anskaffas för rörelse.

209 j §

Den som är skattskyldig ska förvara kopior av fakturor som han utfärdat över försäljning som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten samt mottagna fakturor över inköp av varor och tjänster som anknyter till verksamheten.

Under hela förvaringstiden ska det säkerställas att i 209 b § 2 mom. avsedda uppgifter

den hänför sig till, hyrans eller bolagsvederlagets totalbelopp och energins andel av det samt skatten på säljarens inköp av energinytigheter eller bränsle.

Den verifikation som avses i 112 § 5 mom. ska innehålla datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt uppgifter om tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

209 i §

I samband med granskning eller återbäring eller påförande av skatt kan Skatteförvaltningen godkänna ett avdrag som gjorts trots att den skattskyldige inte har någon faktura, utredning eller annan verifikation som motsvarar kraven i lagen, om den skattskyldige på annat sätt kan visa att han är berättigad till avdrag på basis av 102, 102 a, 102 c, 103, 106 eller 111—113 §.

I samband med granskning eller annars i samband med skattekontroll kan Skatteförvaltningen kräva att fakturor som mottagits och som utfärdats över försäljning i Finland översätts till behövliga delar. När det gäller fakturor som en utländsk näringsidkare tar emot tillämpas detta endast om fakturan tas emot på ett fast driftställe i Finland.

209 j §

En i 19 a § avsedd person som fortsätter en rörelse ska till den som helt eller delvis överlåter rörelsen ge en utredning om att de överlåtna varorna och tjänsterna tas i bruk för ett ändamål som berättigar till avdrag.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska i fråga om be-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

i fakturorna hålls oförändrade och läsbara. Uppgifterna i fakturor i maskinläsbart data-medium ska vara tillgängliga i vanlig läsbar skriftlig form.

Fakturorna ska förvaras i minst sex år från utgången av det kalenderår under vilket räkenskapsperioden gick ut. Med räkenskapsperiod avses en räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänförs sig.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. tillämpas på fakturor mottagna av utländska näringsidkare endast i fråga om de fakturor som tas emot hos ett fast driftställe i Finland.

209 k §

Fakturor som avses i 209 j § ska förvaras i Finland.

Fakturorna kan dock förvaras i en annan medlemsstat, om

1) lagringen har skett elektroniskt så att en fullständig datorförbindelse i realtid till uppgifterna är säkerställd, eller

2) näringsidkaren är utlänning och saknar fast driftställe i Finland.

På de villkor som föreskrivs i 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. i bokföringslagen kan fakturor dock förvaras på något annat ställe än vad som anges ovan i 1 och 2 mom. Detta gäller i tillämpliga delar även andra än dem som är bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen.

209 l §

Bestämmelserna i 209 j och 209 k § om fakturor iakttas i tillämpliga delar även i fråga om andra verifieringar på vilka bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av baserar sig.

Bestämmelserna i 209 j och 209 k § om utfärdade fakturor gäller i tillämpliga delar även den skattskyldiges övriga anteckningsmaterial, om den skattskyldige inte är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen.

gagnade varor samt konstverk, samlarföremål och antikviteter som överläts ge den som fortsätter rörelsen en utredning om att de förutsättningar som avses i 79 f och 79 g § föreligger.

En i 19 a § avsedd person som helt eller delvis överlåter en rörelse ska ge den som fortsätter rörelsen en utredning enligt 209 k § om de fastigheter som överläts.

Vad som i denna lag bestäms om fakturor tillämpas på en i 19 a § avsedd överlåtelse av en rörelse helt eller delvis.

209 k §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på mottagaren, ska överlåtaren ge mottagaren en utredning med de uppgifter som avses i 209 l §.

Om den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering, avdragsrätten för den skatten eller någon annan i 209 l § avsedd uppgift som påverkar mottagarens beskattning har ändrats efter det att den utredning som avses i 1 mom. har gjorts, ska överlåtaren ge mottagaren en kompletterande utredning om ändringen.

Överlåtaren ska ge mottagaren en kopia av en utredning som överlåtaren innehar och som en tidigare fastighetsinnehavare gjort med stöd av 1 eller 2 mom. med uppgifter som påverkar mottagarens rättighet eller skyldighet att justera avdrag.

209 l §

Av den utredning som avses i 209 k § ska följande uppgifter framgå:

- 1) datum för utredningen,*
- 2) överlåtarens och mottagarens namn, adress samt företags- och organisationsnummer,*
- 3) tidpunkt för överlåtelsen,*
- 4) överlåtelsens art,*
- 5) tidpunkt då en i 121 a § 2 mom. avsedd byggtjänst slutfördes eller fastighet togs emot,*
- 6) den i 121 d § 2 mom. avsedda skatt som*

ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering,

7) den del av den skatt som avses i 6 punkten för vilken avdrag har kunnat göras i samband med att byggtjänsten slutfördes eller fastigheten togs emot, eller som borde ha betalats om byggtjänsten hade utförts för eller varan tillverkats för eller överförts i annan än avdragsgill användning,

8) den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighet som avförts från rörelsetillgångarna,

9) en utredning om huruvida överlåtaren eller en tidigare överlåtare har gjort en justering enligt 121 c § 2 mom. då skattskyldigheten upphört eller en justering enligt 121 h § 3 mom. i samband med en fastighetsöverlåtelse, och justeringen inte har rättats,

10) andra uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten för överlåtaren eller mottagaren att justera avdrag.

209 m §

Med avvikelse från 209 j § 3 mom. och 209 l § ska den som är skattskyldig förvara fakturor och verifikationer som anknyter till en fastighetsinvestering samt utredningar som avses i 103 § 2 mom., 209 g och 209 i § i 13 år från utgången av det kalenderår under vilket justeringsperioden har börjat. Efter den tid som anges i 209 j § 3 mom. kan fakturorna och verifikationerna ersättas med en utredning varav framgår de uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten att justera avdrag.

209 n §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 m §

När rättigheten och skyldigheten att justera avdrag för den skatt som ingår i en anskaffning och som gäller en fastighetsinvestering överförs på en näringsidkare, ska mottagaren ge överlåtaren en utredning om att fastigheten anskaffas för rörelse.

209 n §

Den som är skattskyldig ska förvara kopior av fakturor som han utfärdat över försäljning som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten samt mottagna fakturor över inköp av varor och tjänster som anknyter till denna verksamhet och till verksamhet som berättigar till återbäring enligt 131 § 1 mom. 4 punkten samt fakturor över de köp för vilka han som köpare är skattskyldig.

Fakturorna ska förvaras i minst sex år från utgången av det kalenderår under vilket räkenskapsperioden gick ut. Med räkenskaps-

209 o §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar. Identifiering behövs inte om kunden är en näringsidkare som avses i 6 § 6 mom. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

perioden avses den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.

Bestämmelserna i 2 mom. tillämpas på fakturor mottagna av utländska näringsidkare endast om de tagits emot på ett fast driftställe i Finland.

209 o §

Fakturor som avses i 209 n § ska förvaras i Finland.

Fakturorna kan dock förvaras i en annan medlemsstat, om

1) lagringen har skett elektroniskt så att en fullständig datorförbindelse i realtid till uppgifterna är säkerställd, eller

2) näringsidkaren är utlänning och saknar fast driftställe i Finland.

På de villkor som föreskrivs i 2 kap. 9 § 1 och 2 mom. i bokföringslagen får fakturor dock förvaras på något annat ställe än vad som anges ovan i 1 och 2 mom. Vad som föreskrivs i detta moment gäller i tillämpliga delar även andra än dem som är bokföringskyldiga enligt bokföringslagen.

209 p §

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om fakturor tillämpas även på andra verifikationer som bokföringen av de affärshändelser som påverkar på beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av baserar sig på.

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om fakturor tillämpas även på verifikationer och uppgifter med hjälp av vilka näringsidkaren uppfyller skyldigheten enligt 209 g § 1 mom. att säkerställa att en fakturas ursprung är äkta och att innehållet i fakturan hålls oförändrat.

Bestämmelserna i 209 n och 209 o § om utfärdade fakturor tillämpas även på den skattskyldiges övriga anteckningsmaterial, om den skattskyldige inte är bokföringskyldig enligt bokföringslagen.

Det ska säkerställas att de uppgifter ur i 1—3 mom. avsedda verifikationer, uppgifter och anteckningsmaterialet som är väsentliga för lagens tillämpning hålls oförändrade och läsbara hela förvaringstiden. Uppgifter i maskinläsbart datamedium ska vara tillgängliga i läsbar skriftlig form.

209 q §

Med avvikelse från 209 n § 3 mom. och 209 p § ska den som är skattskyldig förvara fakturor och verifikationer som anknyter till en fastighetsinvestering samt utredningar som avses i 103 § 2 mom., 209 k och 209 m § i 13 år från utgången av det kalenderår under vilket justeringsperioden har börjat. Efter den tid som anges i 209 n § 3 mom. kan fakturorna och verifikationerna ersättas med en utredning varav framgår de uppgifter som föreskrivs av Skatteförvaltningen och som behövs för att bestämma rättigheten eller skyldigheten att justera avdrag.

209 r §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 s §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en näringsidkare som avses i 6 § 6 mom. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har

utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 o § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209 eller 209 a—209 c §, ska för *mervärdesskatteförseelse* dömas till böter.

218 §

Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 s § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 § 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209, 209 b, 209 e eller 209 f §, ska för ***mervärdesskatteförseelse*** dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas då skyldigheten att betala skatt uppkommer den dag lagen träder i kraft eller senare.